ΕΤΟΣ Ε'. ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1910 ΑΡΙΘ. 244

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ	Σελλ. 10
Ἑξάμηνος	» 6
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	» 12
Ἑξάμηνος »	» 7

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34 Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Ἡ ΛΟΓΙΚΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ὑπάρχουσι πάντοτε ἀλήθειαι τινὲς τοσοῦτον αὐτοφανεῖς, ὥστε νὰ παρέλκῃ πᾶσα προσπάθεια ὅπως στραφῇ πρὸς αὐτὰς ὁ δημοσιογραφικὸς προβολεὺς ἀποκαλύπτων διὰ τῆς φωτεινῆς αὐτοῦ δέσμης καὶ ἐξαίρων ταύτας πρὸς τελεσιουργὸν καὶ σαφῆ κατανόησιν. Ἀκτινοβολοῦσιν αὗται αὗται τοσοῦτον διὰ τῆς ἰδίας ἐνεργείας, ὥστε αἱ ἠλεκτρικαὶ τοῦ λόγου ἀκτῖνες οὐδαμῶς νὰ ἐπαυξάνωσι τὴν αἴγλην αὐτῶν. Οὐδεὶς οὕτω λόγος ὑπάρχει ἀναπτύξεως τῆς φυσικῆς λατρείας τῶν ἀτόμων ἐπὶ μέρους καὶ τῶν λαῶν ἐν γένει πρὸς τὴν «θεόθρματον» κατὰ Πίνδαρον ἐλευθερίαν, ἥτις φλέγει τὰ εὐγενῆ στέρνα καὶ συγκινεῖ τὰς ὑψιλόφρονας ψυχάς· ἂν δὲ γίνεται πολλάκις περὶ τούτου λόγος προφορικῶς ἢ γραπτῶς, τοῦτο συμβαίνει διότι ἡ γλῶσσα καὶ ἡ γραφὶς ἀδυνατοῦσι νὰ ἀντιστῶσιν εἰς τὴν ὁρμὴν τῆς ἐσωτερικῆς θυέλλης, ἣν παράγει τὸ θεῖον τοῦτο συναίσθημα εἰς πᾶσαν μὴ διεφθαρμένην καρδίαν ὁποχωροῦσαι εὐλόγως εἰς τὴν ἀκατάβλητον ἰσχὺν τοῦ ὁρμεμφύτου.

Δι' οὓς δὲ λόγους ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ἐλευθερίαν πρωταγωνιστεῖ ἐν τῷ κόσμῳ τῶν συναισθημάτων διὰ τοὺς αὐτοὺς, εἶνε ἑπόμενον, ἡ στέργησις τοῦ θειοτάτου τῶν ἐγκοσμίων ἀγαθῶν προκαλεῖ ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ στερηθέντος ἄρρητον ὀδύνην καὶ μυλαγχολίαν· τὸ βλέμμα ὁ δοῦλος ἔχει ἀτενῶς ἐστραμμένον πρὸς τὴν φυγαδευθεῖσαν θεὰν τῆς ὁποίας μετὰ πάθους σφοδροῦ, σφοδροτάτου ἐπικαλεῖται τὴν εὐτυχῆ καὶ γλυκεῖαν ἐπάνοδον καὶ ταύτην ἀναμένει νὰ ἑορτάσῃ ὡς τὴν μεγίστην καὶ σπουδαιοτάτην τοῦ βίου ἑορτήν. Δύνανται ἴσως εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ ἐλευθερισπαθοῦς δούλου νὰ τονίζωσι τὰ πατρικὰ αὐτῶν ἄσματα διάφοροι Σειρῆνες τῶν βιωτικῶν ἡδονῶν, ζητοῦσαι νὰπροσπέσωσιν ἐν τῇ καρδίᾳ τὴν λύραν, ἀλλ' εἰς μάτην, διότι στερροῦνται τῆς ἀληθοῦς γοητείας, ἣν ἐμπνέει ἡ μορφὴ τῆς παγκάλλιστης θεᾶς μετάγουσα τοὺς γνωστοὺς κάτω τῆς λάτρας ἀπὸ τῆς ἀθλίας ταύτης ὕβρεως εἰς τοὺς κόσμους τῶν ἰδεῶν.

Οὐδόλως λοιπὸν εἶνε ἀπορίας ἄξιον ὅτι καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν δύστηνον ταύτην χώραν εἰς τὰς αὐτὰς ὑπείκοντες καὶ ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος ψυχολογικὰς ἀνάγκας στρέφουσι μετὰ περιπαθείας ἀνεκφράστου τὸ βλέμμα πρὸς τὸ κενὸν, ὅπερ κατέλιπον φεύγοντες ὀκτὼ περίπου αἰῶνες, ἵνα τενίσωσι τὴν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τούτων ἐπικρατοῦσαν ἐν τῇ Ἑλληνικωτάτῃ Κύπρῳ ἀθηναϊκὴν ἐλευθερίαν συμβολιζομένην διὰ τῆς Σιμαίας τοῦ δικεφάλου Βυζαντιακοῦ ἀετοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι πρὸς στιγμὴν ἐλησμονοῦμεν οἱ Κύπριοι τὴν στέρησιν τοῦ ἀπολεσθέντος πολυτιμοτάτου ἀγαθοῦ, ἔρχονται καθ' ἑκάστην οἱ κυβερνῶντες ἡμᾶς Ἄγγλοι ἵνα ἐπαναφέρωσιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ τὴν ἐκ τῆς δουλείας πικρίαν, ἔρχονται ἵνα ῥίψωσι κατὰ πρόσωπον ἡμῶν τὴν ὕβριν ὅτι εἴμεθα δοῦλοι, φεῦ! λαοῦ φιλελευθέρου καὶ πεπολιτισμένου.

Διότι τί ἄλλο ἢ τοιαύτην ὑβριστικὴν ὑπόμνησιν ἀποτελοῦσι τὰ εἰς Κύπρον ἑκάστοτε ἐξ Ἀγγλίας ἀποστελλόμενα Ὑπουργικὰ διαγγέλματα περιλαμβάνοντα ἀείποτε αὐταρχικὰς καὶ τυραννικὰς ἀποφάσεις τῆς Κεντρικῆς Κυβερνήσεως, χωρὶς ποσῶς νὰ ἐκπληρῶνται τὰ δίκαια ἡμῶν αἰτήματα καὶ αἱ εὔλογοι ἐπιθυμίαι; Τονίζει ἡ Κύπρος τὰ δικαιώματα αὐτῆς ἐπιζητοῦσα στοιχειῶδη ἐκ μέρους τῶν Βρεττανῶν πρὸς ταῦτα σεβασμὸν καὶ εἰς ἀπάντησιν ἐξακοντίζεται πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ Λονδίνου ἓν «οὕτω θέλω, οὕτω διατάσσω» ὑπὸ μορφὴν αὐστηροτέραν καὶ αὐτῶν τῶν Τσαρικῶν αὐταρχιῶν καὶ Σουλτανικῶν φιρμανίων, δι' ὧν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς πατρικῆς περὶ τῶν κυβερνωμένων στοργῆς κατατυραννοῦνται ὁ Ρωσικὸς καὶ Ὀθωμανικὸς λαός. Ἀφαιρεθέντες τὴν πολιτικὴν ἡμῶν ἀνεξαρτησίαν δὲν κρινόμεθα ἄξιοι ὅπως οὐδ' αὐτὴν τὴν περιουσίαν ἡμῶν διαχειρισθῶμεν ἐλευθέρως κηρυττόμενοι ἐπισήμως ἀνίκανοι τοῦ ἰδίου οἴκου κυβερνῆται, ὡς ἐὰν διετελοῦμεν ἀναμφισβητήτως ἐν τῇ ὑπὸ τῆς ἀρχαίας Ἀθηναϊκῆς νομοθεσίας ὀρθῶς προβλεπομένῃ καταστάσει τῆς «παρανοίας» καθ' ἣν ἀφῃρεῖτο ἀπὸ τῶν ἀφρονούντων ἢ κακοφρονούντων ἡ διοίκησις τῆς ἰδίας αὐτῶν περιουσίας. Καὶ τότε μὲν τοὐλάχιστον ἔπρεπε νὰ ἀποδειχθῇ διὰ γεγονότων ἡ ἀλογιστία τοῦ κατηγορουμένου ἐπὶ παρανοίᾳ, ἐν ᾧ σήμερον οἱ Ἄγγλοι δὲν πιστεύομεν νὰ ἔχωσι τεκμήρια τῆς Κυπριακῆς ἀφροσύνης ὥστε νὰ δικαιολογῶνται διὰ τὸν ἀδικώτατον τῶν Κυπριακῶν χρημάτων ἀφαίρεσιν.

Ἡ *Βία* καὶ τὸ *Κράτος*, ἅτινα τὸ θεμελιῶδες τοῦ Αἰσχύλου τραγικὸν πνεῦμα παρέστησεν ὡς τιτανώδη τέκνα τὸν εὐεργέτην τῆς ἀνθρωπότητος Τιτᾶνα Προμηθέα Τιτᾶνα δὲν ἐνήργουν ἀδικώτερον καὶ περισσότερον παραλόγως τῆς Ἀγγλίας, ἥτις κράτει δεδεμένην διὰ τῶν αὐτῆς βραχιόνων δεσμίαν τὴν τάλαιναν τῆς Μεσογείου Νύμφην ὡς ἐπὶ ἄλλου Καυκάσου, ἵνα παρέχῃ λείαν εἰς τὸν ἀπαίσιον γῦπα ὅστις ὑπὸ τὸ ὄνομα «ὑποτελικὸς φόρος πρὸς τὴν Τουρκίαν» ἐπερχόμενος κατασπαράττει αἰωνίως τῆς ἀτυχοῦς ἡμῶν πατρίδος τὸ ἦπαρ· τοῦτο δὲ οὐχὶ ἐκτελοῦσα, ὡς τὰ τυφλὰ ἐκεῖνα τοῦ Δικαίου ὄργανα, ἀνωτέραν ἐντολὴν ἀλλὰ θηρεύουσα τὴν ἴδιαν ἐσχάτην πλήρωσιν ἰδίων συμφερόντων καὶ σκοπῶν, ὅπερ ἐμποιεῖ φρίκην καὶ εἰς τὸν ἐπιεικέστερον κριτὴν τῆς Ἀγγλικῆς ἐν Κύπρῳ πολιτείας.

Ἂς κραυγάζῃ ὅτονδήποτε ἡ Κύπρος ἐναντιοντῇ ἀκολασταινούσῃ πολιτικῆς ξενοκρατίας, ἥτις καταδικάζει ἀπανθρώπως αὐτὴν εἰς τὸν ἐξ ἀσφυξίας θάνατον ἐν πλήρει εἰκοστῷ αἰῶνι, ἂς ζητῇ ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν χειραφέτησιν· ἰδοὺ ἓν διάγγελμα τῶν κυρίων Τσάμπερλαιν, Λύττελτον ἢ Κριοῦ λύον αὐθεντικῶς καὶ ἀνεκκλήτως τὰ πάντα μεθ' ὅλας λαοῦ ὁλοκλήρου τὰς διαμαρτυρίας διὰ τὸ λογικῶς ἀστήρικτον, νομικῶς ἄδικον καὶ ἠθικῶς πλημμελὲς τῆς ἀποφάσεως· τίνα σημαίαν, κατὰ τὴν Ἀγγλικὴν ἀντίληψιν, δύναται νὰ ἔχῃ ἡ θέλησις λαοῦ «Ἀσιατικοῦ» ἀπέναντι τῆς θελήσεως Βρεττανῶν εὐπατριδῶν καὶ τίνα βαρύτητα δύνανται νὰ ἔχωσι τὰ Κυπριακὰ δικαιώματα, ὁσονδήποτε ἱερά, ἀπέναντι τῶν ἀπαραβιάστων δικαιωμάτων τοῦ Ἄγγλου φορολογουμένου;

Ὑπὸ τὸ κράτος τοιούτων σκέψεων δὲν εἶνε βεβαίως πιθανὸν νὰνατείλῃ εὔνους διὰ τὴν ἰδιαιτέραν ἡμῶν πατρίδα περίοδος ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ μέρους τῶν κυριαρχούντων ταύτης Ἄγγλων, εἵτινες θὰ παραμείνωσι μέχρι τοῦ περιποθήτου πληρώματος τοῦ χρόνου σκληροὶ καὶ δυσμενεῖς πρὸς ἡμᾶς. Παίγνιον οὕτω τῆς ἱστορικῆς εἱμαρμένης θὰ ἐξακολουθήσωμεν τὶς οἶδεν ἐπὶ πόσον εἰσέτι χρόνον ἀριθμοῦντες μετ ἀγωνίας τὰς ἡμέρας, τὰς ὥρας καὶ τὰς στιγμὰς αὐτὰς τῆς ἐπαράτου δουλείας ὑπὸ τὴν ὁποίαν διατελοῦμεν· ἀλλ' ἔστω· ἂς ἀσεβῶσι πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν ἡμῶν ἐλευθερίαν, ἂς ἀπομυζῶσι τὸ οἰκονομικὸν αἷμα μέχρις ἐξαντλήσεως εἰσπράττοντες παντοειδεῖς καὶ πολυωνύμους φόρους καὶ κατακρατοῦντες τὰ περισσεύματα προσπαθοῦντες ἀδεξίως νὰ κρύπτωνται ὑπὸ τὸ διαφανέστατον περικάλυμμα συνθήκης, ἣν ἐν ἀγνοίᾳ ἡμῶν συνῆψαν καὶ ἐπιπλάστου μερίμνης, ἣν ἐν γνώσει ἡμῶν δι' ἑαυτοὺς μόνον εἰλικρινῶς ἐπιδεικνύουσι. Τὴν τοιαύτην τῶν Ἄγγλων συμπεριφορὰν ἐφ' ὅσον προκειται νὰ δεσπόζωσι τῶν τυχῶν τῆς χώρας ταύτης δὲν θεωροῦμεν καὶ ἀμίκτου κακοῦ διὰ τὴν Κύπρον, διότι κατὰ τὴν ἀλάθητον τῆς ἱστορίας μαρτυρίαν οὐδὲν πλέον ἐπικίνδυνον τῆς εὐνοίας ἀρχόντων ἰδιοτρόπων ἔσται τεχνάσματα ἐξευρίσκοντος ὅπως δελεάζῃ τοὺς ἀρχομένους καὶ τηρῇ ἐν ἑκουσίᾳ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ὑποταγῇ. Ἡ εὔνοια τοῦ τυράννου εἶνε τόσοῦτον ὀλεθρία ὡς πρὸς τοὺς ὑποδούλους λαοὺς ὅσον ὑπῆρξε τοιαύτη τῆς δολόφρονος Νύμφης ἡ εὔνοια πρὸς τοὺς φιλτάτους ἑταίρους τοῦ Ὀδυσσέως τοὺς ὁποίους ἡ μαγικὴ ἐπειτα ἐκείνης ῥάβδος μετέβαλεν εἰς τ' ἀηδέστερα κτήνη. Τοὐναντίον ἡ δυσμένεια τῶν ἀρχόντων προκαλεῖ σωτηρίαν ἀντίδρασιν παρὰ λαοῖς διαπνεομένοις ὑπὸ ἰσχυροῦ φρονήματος καὶ ἀκραιφνοῦς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἔρωτος.

ΚΩΝΣΤ. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΚΘΕΤΟΝ ΤΟΥ κ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

[Διὰ τὴν ἀπό τινος διθυραμβουμένην ἵδρυσιν ἐν Λευκωσίᾳ γεωργικῆς σχολῆς δῆθεν, ἣν, μὴ εὑρίσκων, φαίνεται, ὁ κ. διευθυντὴς τῆς γεωργίας πᾶσαν ἄλλην θετικὴν καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐνασχόλησιν, εἰς ἣν ἔδει ὁλογύχως νὰ ἀφιερώσῃ τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, κυνοφορεῖ, ὡς γνωρίζομεν, ἀπὸ διετίας καὶ πλέον ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ καὶ ἣν ἐπικειμένην νὰ ἐκτρωθῇ ἀνέλαβον, δι' εὐνοήτους λόγους, οἱ περισαίνοντες τὰ κράσπεδα τῆς πορφύρας τῆς ἀπαραμίλλου ὄντως ὀρισηριδίητος τοῦ κ. διευθυντοῦ νὰ γαλουχήσωσι καὶ ζωογονήσωσι διὰ τῶν ρυφερῶν αὐτῶν θωπειῶν, ὁ «Κυπριακὸς Φύλαξ» ἐξήγειρεν ἤδη τὴν γνώμην αὐτοῦ, ἐπανερχόμενος δὲ πάλιν σήμερον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος βεβαίως δὲν ἔχει τὴν ἀξίωσιν, ὅτι θὰ συντελέσῃ πρὸς παλινῳδίαν τῶν ὑπευθύνων εἰς τοῦτο, ἀλλὰ παραθέτων τὴν κάτωθι περισπούδαστον μελέτην (1) «περὶ γεωργικῆς μορφώσεως τῶν ἀγροτῶν τῆς Κύπρου» τοῦ πρώην διευθυντοῦ τῆς γεωργίας ἐν Κύπρῳ κ. Γενναδίου, νὰ διασπείρῃ τὴν γνώμην αὐτοῦ καὶ τὸ σωφρονοῦν κοινόν, ἰδίᾳ δὲ οἱ τεταγμένοι ἀντιπρόσωποι τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ φωτιζόμενοι ἐκ ταύτης νὰ τηρήσωσι τὴν δέουσαν στάσιν ἀπέναντι τῆς κορυβαντιώσης διευθύνσεως τοῦ ἐν λόγῳ τμήματος, ἀφ' οὗ δικαίως προσδοκᾷ ὁ τόπος τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς καὶ καθόλου εὐεξίας αὐτοῦ.]

«Ἡ ἀνωτέρα γεωργικὴ ἐκπαίδευσις πανταχοῦ σήμερον εἶναι τοῦ συρμοῦ. Πανταχοῦ ἱδρύονται γεωργικαὶ σχολαὶ καὶ ἀκαδημίαι, εἰς τὰς ὁποίας προσέρχονται νέοι πάσης τάξεως, πάσης ἐθνικότητος ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπισφαλοῦς κράσεως, κυρίως ὅπως ἀποκτήσωσι τὸ ἀπολυτήριον ἢ τὸ δίπλωμα, τὸ εἰσιτήριον δηλαδὴ τοῦτο, δι' οὗ θὰ ἐπιτραπῇ αὐτοῖς νὰ ἀκολουθήσωσι νέον τι τάχος, ὑποτιθεμένων ἀναπαντάχητον καὶ γενικῶς ἀμέσου, νὰ εἰσαγάγωσιν εἰς νέαν ὁδὸν ἐμπαλώτζαν τῶν ἄλλων τῶν ὑπερπληρωμένων ἀπὸ πολλοῦ ὑπὸ νεμικῶν, φιλολόγων ἰατρῶν, μηχανικῶν καὶ ἄλλων λειτουργῶν τῶν ἐλευθερίων καλουμένων ἐπαγγελμάτων.

Καὶ ἐφ' ὅσον μὲν πρόκειται περὶ *μεγάλων, εὐδαιμόνων* καὶ *προωδευμένων* εἰς τὴν γεωργίαν χωρῶν ἡ σύστασις ἀνωτέρων γεωργικῶν ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων εἶνε ὑπωσδήποτε δεδικαιολογημένη, διότι εἰς τούτας καὶ προσωπικὸν πεπειραμένον καὶ καλῶς μεμορφωμένον εὑρίσκεται καὶ ἄφθονα μέσα ὑπάρχουσι πρὸς τελείαν λειτουργίαν τῶν ἱδρυμάτων τούτων, καὶ ἐνασχόλησιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὑρίσκουσιν εὐχερέστερον οἱ ἀποφοιτῶντες αὐτῶν, διοριζόμενοι ὡς καθηγηταὶ ἢ προσλαμβανόμενοι ὡς ὁμοούσιοι ὑπάλληλοι.

Ἄλλως ἡ εἰς τὰς χώρας ταύτας συντήρησις γεωργικῶν ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων εἶναι δεδικαιολογημένη καὶ δι' ἄλλον λόγον. Ταῦτα καταρτιζόμενα καλῶς καὶ διευθυνόμενα αὐστηρῶς ὑπὸ προσωπικοῦ ἐγνωσμένης ἱκανότητος, ἐπωφελούμενα δὲ τῆς φήμης τῶν ἐν αὐτοῖς διδασκόντων καὶ τῆς αἰγλης τῆς χώρας, ἐν ᾗ ἱδρύονται, ἑλκύουσι καὶ πολλοὺς ξένους, οἵτινες, διὰ τῶν διδάκτρων τὰ ὁποῖα καταβάλλουσι καὶ τῶν ἄλλων δαπανῶν εἰς τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν περίοδον τῆς φοιτήσεώς των ὑποβάλλονται, παρέχουσιν εἰς τὸν τόπον πρόσοδον οὐκ εὐκαταφρόνητον. Ὅτι δὲ ἡ πρόσοδος αὕτη λαμβάνεται ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν ἀπόδειξις ἡ τῶν διευθύνσεων τῶν ἱδρυμάτων τούτων ἐπιείκεια καὶ συγκατάβασις ὡς πρὸς τὴν κατάταξιν καὶ τὴν ἀποφοίτησιν τῶν εἰς ταῦτα προσερχομένων ξένων μαθητῶν. Ἐν τούτοις ἡ πληθώρα τῶν ἄνευ ἀσχολίας ἐπιστημόνων γεωπόνων ταχέως ἐγένετο αἰσθητὴ πανταχοῦ καὶ ἰδίως εἰς τὰς χώρας τὰς πλειοτέρους μορφωνούσας τοιούτους, ὡς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν. Δι' ὃ πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ ἀπὸ τριετίας ἀπαιτοῦνται ἀπὸ τῶν προσερχομένων πρὸς κατάταξιν εἰς τὰς ἀνωτέρας γεωργικὰς σχολὰς πλειότερα ἢ ἄλλοτε προσόντα, ἐν δὲ τῇ Ἰταλίᾳ ἐσχάτως ἀπεφασίσθη ἡ κατάργησις δύο ἐκ τῶν τριῶν κεντρικῶν γεωργικῶν αὐτῆς ἱδρυμάτων.

Μολονταῦτα ἡ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ὁπωσδήποτε δεδικαιολογημένη, ὡς εἴδομεν, αὕτη ἐπιδημία τῆς ἀνωτέρας γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως κατέλαβε καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐν τῇ Ἀνατολῇ, οἵτινες ὡς καὶ εἰς ἄλλα, οὕτω καὶ εἰς τοῦτο, *ἐμπολαίως* ἀπομιμούμεθα τὰ ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ ὑπὸ ἄλλους δρᾶς καὶ ἄλλας περιστάσεις, ἐφαρμοζόμενα.

Παρὰ τὴν γνώμην λοιπὸν τῶν δυναμένων ἰσχεμμένως καὶ εἰλικρινῶς ν' ἀποφανθῶσι περὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος ἱδρύθησαν καὶ παρ' ἡμῖν γεωργικὰ σχολεῖα, τὰ ὁποῖα ἐλλείψει ἀξιολόγων μέσων καὶ ἴσως ἐλλείψει πεπειραμένου προσωπικοῦ καὶ αὐστηρᾶς διοικήσεως, ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐνίοτε δὲ καὶ παρὰ τοὺς κειμένους νόμους ἐτράπησαν κατ' ἀνάγκην ἐπὶ τὸ θεωρητικώτερον. Οὕτω βλέπομεν σήμερον γεωργικὰ σχολεῖα ῥιθισιῶντα καὶ ἐν Ρουμανίᾳ καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἀνατολῆς.

Ἀλλὰ τὸ μέγιστον ἀτόπημα τῆς ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν ἱδρύσεως γεωργικῶν σχολείων ἐν γένει εἶνε τὸ ἑξῆς: Εἰς ταῦτα τῶν μὲν γεωργῶν τὰ τέκνα δὲν προσέρχονται καὶ ἕνεκα τῆς κρατούσης ἀπαιδευσίας τῶν ἀγροτῶν ἡμῶν, καὶ ἕνεκα τῶν οἰκονομικῶν καὶ πολιτειακῶν ὅρων, ὑφ' ὧν ἡ ἡμετέρα γεωργία διέπεται· τῶν δὲ εὐπόρων κτηματιῶν οἱ υἱοὶ καὶ προσερχόμενοι (ὅπερ σπανίως συμβαίνει) δὲν ἐπιδίδονται ἀκολούθως εἰς τὴν καλλιέργειαν, ἢ ἔστω καὶ εἰς τὴν ἁπλῆν ἐπίβλεψιν τῶν κτημάτων των οὐδὲ κἂν ὅσον ἐπεδόθησαν οἱ γονεῖς αὐτῶν, οἱ διὰ τῆς ἐπιδόσεως ταύτης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συμπήξαντες καὶ ἀναπτύξαντες τὰς περιουσίας αὐτῶν.

Διὰ τῶν ἱδρυθέντων λοιπὸν ἐν Ἀνατολῇ γεωργικῶν σχολείων μορφοῦται τάξις θεσιθηρῶν, οἵτινες σπανιώτατα προσλαμβάνονται ὑπὸ τῶν κτηματιῶν, διότι οὗτοι ἔχουσιν ἀνάγκην διευθυντῶν, ἐπιστατῶν πρακτικῶν καὶ πεπειραμένων, δυναμένων διὰ τῆς προσωπικῆς των βαρύτητος νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς τοὺς κατὰ τὸ πλεῖστον ἀξέστους καὶ πονηροὺς χωρικούς, καὶ νὰ διεξαγάγωσιν εὐχερῶς καὶ συμφόρως παντοίας διοικητικὰς καὶ ἐμπορικὰς ὑποθέσεις τοῦ κτήματος, ἐρχόμενοι εἰς συνάφειαν καθ' ἑκάστην μετὰ τῶν διοικητικῶν, τῶν δικαστικῶν καὶ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν των κτῆμα εὑρίσκεται.

Ἑπομένως οἱ ἀπόφοιτοι τῶν γεωργικῶν σχολείων, ἀπωθούμενοι ὑπὸ τῶν κτηματιῶν ἐπιζητοῦσι θέσεις δημοσίας. Ἀλλ' αὗται εἶναι πάντοτε μεμετρημέναι, ὥστε ταχέως ἐξαντλοῦνται. Ἐπιδιώκεται λοιπὸν ἡ δημιουργία νέων, ἀλλὰ καὶ αὗται ταχέως πληροῦνται ὑπὸ τῶν τυχηροτέρων, τῶν ἄλλων, τῶν καὶ πλειοτέρων, μενόντων ἐκτὸς τοῦ νυμφῶνος. Ἐν τούτοις ὁ ἀριθμὸς τούτων, τῶν ἄνευ ἀσχολίας γεωπόνων, κατ' ἔτος αὐξάνει, διότι κατ' ἔτος τὰ σχολεῖα ἀποδίδουσι νέους ἀποφοίτους. Οἱ νομομανέστεροι, οἱ ἀποφασιστικώτεροι, οἱ ἐργατικώτεροι, οἱ ἱκανώτεροι, οἱ τυχηρότεροι αὐτῶν τρέπονται εἰς ἄλλα ἔργα· ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι, οἱ καὶ πλειότεροι, ἐξακολουθοῦσιν ἀπομυζῶντες τὸ βαλάντιον τῶν γονέων των, οἵτινες καταρῶνται τὴν ὥραν τῆς ἱδρύσεως γεωργικῶν σχολείων, τῶν οὕτω ἀποβαινόντων δυσεπουλώτων πληγῶν εἰς χώρας μὴ ὡρίμους εἰσέτι ἡ φύσει ἀκαταλλήλους πρὸς χρησιμοποίησιν τελείως μὲν ἴσως κατηρτισθέντων θεωρητικῶς γεωπόνων, ἀλλὰ στερουμένων πράξεως, πείρας, βαρύτητος, ἐνίοτε δὲ καὶ ὑγείας, προσόντων ἀλλοίᾳ ἀπαραιτήτων πρὸς ἐπιτυχῆ εὐθυνσίν ἢ καὶ τὰ πλεῖστα ἐπίβλεψιν κτήματος.

Ἡ εἰκὼν αὕτη τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἱδρύσεως γεωργικῶν ἐν γένει σχολείων εἰς χώρας μὴ παραφόρους ὡς τοιαύτα εἶναι πραγματικὴ, ἀληθὴς ἐκ τοῦ φυσικοῦ, οὐδὲν τὸ ὑπερβάλλον ἐγείρει. Ἐλεώρησα δὲ ἐπάναγκες νὰ περιγράψω αὐτὴν ἐνταῦθα λεπτομερῶς, διότι κατὰ τὰς ἀνὰ τὴν Κύπρον περιοδείας μου διέκρινα συμπτώματα (ποῦ νὰ ἦσαι καϋμένε Γεννάδιε) τῆς ἐπιδημίας ἥτις μαστίζει τὰς ἄλλας χώρας. Οὐκ ὀλίγους ἀπήντησα καὶ ἐν Κύπρῳ ὑποθέτοντας ὅτι διὰ τῆς ἱδρύσεως γεωργικοῦ σχολείου θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ μορφωθῇ γεωργικῶς ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς τῆς νήσου καὶ ἐπομένως νὰ βελτιωθῇ ἡ γεωργικὴ κατάστασις αὐτῆς.

Ἀλλ' ἀφ' οὗ διὰ τῶν γεωργικῶν σχολείων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ γεωργικὴ μόρφωσις τῶν ἡμετέρων ἀγροτῶν, τίνι τρόπῳ θὰ ἐπιτύχωμεν ταύτην, ἥτις ἀναντιρρήτως εἶνε συντελεστικωτάτη πρὸς προαγωγὴν πάσης χώρας;»

(ἀκολουθεῖ)

(1) Ἔκθεσις περὶ τῆς ἐν Κύπρῳ γεωργίας ὑπὸ κ. Π. Γ. Γενναδίου κατὰ τὸ ἔτος 1896.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΔΡΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ ΠΟΤΩΝ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

[Διάλεξις ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Ν. Γ. Ἰακωβίδου ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ «ἡ Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ].

(Συνέχεια).

Ὁ γηραιὸς καὶ σοφὸς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ζυρίχης τῆς Ἑλβετίας κ. Φορὲλ ἀποδίδει εἰς τὸ οἰνόπνευμα τὰς ἑξῆς ἐνεργείας. «Τὸ οἰνόπνευμα εἶναι ναρκωτικὸν δηλητήριον τοῦ ἐγκεφάλου. Παριλύει καὶ ἐξασθενεῖ τὴν αἴσθησιν τοῦ ψύχους τῆς θερμότητος—ἤς ἔχομεν ἀνάγκην—καὶ συνεπῶς δίδει ἡμῖν τὴν αὐταπάτην ὅτι θερμαίνει δροσίζει κλπ. Ἐπίσης ὁ ἄνθρωπος διὰ τοῦ οἰνοπνεύματος ἔχει τὴν αὐταπάτην τῆς εὐτυχίας καθόσον φαινομενικῶς καὶ ἀπατηλῶς τῷ καθιστᾷ οὐχὶ αἰσθητὴν τὴν ὀδύνην τήν τε σωματικὴν καὶ τὴν ψυχικὴν. Ἰδοὺ διατί ὁ ἄνθρωπος τὸ ἀναζητεῖ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀφ' ἧς ἀνεκαλύφθη μέχρι σήμερον. Ἐπὶ πλέον τῷ καθίστανται δευτέρα φύσει διὰ τῆς ἕξεως καὶ ἀνάγκη ἀναπόδραστος».

Τὸ μέγα καὶ ἰσχυρὸν πάθος τοῦ πίνειν καταφαίνεται εἰς τὸ ἑξῆς τρομερὸν ἐν τῇ πραγματικότητι αὐτοῦ γεγονὸς οὗτινος αὐτόπτης μάρτυς ἐγένετο ὁ ἀξιότιμος ὀφθαλμίατρος καὶ φίλος κ. Κ. χ' Παύλου. Ἤγαγον πρὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Νοσοκομείῳ Hôtel—Dieu τῶν Παρισίων ἀλκοολικόν τινα φέροντα σοβαρὰς βλάβας τῶν ὀφθαλμῶν, σχεδὸν τυφλὸν ἐκ τῆς καταχρήσεως τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. Ὁ καθηγητὴς ἠγγυήθη εἰς αὐτὸν τελείαν θεραπείαν ἀρκεῖ νὰ ἔπαυε τὰ ποτά. «Καὶ τί θὰ πίνω τότε» ἠρώτησεν ὁ πάσχων. «Ἁπλοῦν νερὸν» ἀπήντησεν ὁ καθηγητής. «Τὸ νερὸν» εἶπε περιφρονητικῶς ὁ ἀλκοολικός, «εἶνε διὰ τοὺς βατράχους καὶ τὰ τετράποδα». «Ἀλλὰ τότε θὰ τυφλωθῶ ὁλοτελῶς» τῷ παρετήρησεν ὁ καθηγητής. «Προτιμῶ τὴν τελείαν τύφλωσιν» ἀπήντησεν ἀπαθῶς ἐκεῖνος «ἀλλ' οὐδέποτε θὰ παύσω τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά».

Ἂν τὸ οἰνόπνευμα λαμβάνεται εἰς μεγάλην ποσότητα ἀναπτύσσει τὴν μέθην. Ἐξαρτᾶται δὲ αὕτη καὶ ἐκ τοῦ εἴδους τῶν ποτῶν· οὕτω π. χ. ὁ ζῦθος (μπύρα) περιέχει μικρὰν ποσότητα οἰνοπνεύματος 3 μέχρι 5 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν· οἱ ἐλαφροὶ οἶνοι καὶ οἱ ἰσχυρότεροι ζῦθοι περιέχουσι 5 μέχρι 10 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν· οἱ Μαν ἰσχυροὶ οἶνοι 10—20 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν. Καὶ τὰ ἰσχυρὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ ὅπου ἡ ρακὴ, ἡ **τζιβανία** τὸ κονιὰκ ἔτι μεγαλυτέραν. Ἡ μέθη παρουσιάζει τὰ ἑξῆς συμπτώματα· κατ' ἀρχὰς ἐπέρχεται αἰσθημά τι εὐθυμίας, εὐεξίας, ὁ λόγος εἶνε μᾶλλον εὔκολος, καὶ ἐπέρχεται καθὼς λέγει καὶ ὁ Φορὲλ ἡ αὐταπάτη ἐκείνη διὰ τῆς ὁποίας ὁ πίνων βλέπει τὰ πάντα ρόδινα Θὰ ἴδῃ τις ὅμως ἔπ. ἡ αἴσθησις, ἡ ἀκοή, ἡ προσοχὴ κτλ εἶνε ἐξησθενημέναι. Τὴν διέγερσιν ταύτην ἀκολουθεῖ καταπτωσις. Ἔπ. ἀρχίζει κεφαλαλγία ἡ διάνοια γίνεται βεβαρυμένη, τὸ βάδισμα ἀσταθὲς ἐπέρχεται γενικὴ ἀδιαθεσία καταλήγουσα εἰς ἐμέσματα, ἀναβλύζοντα δσμὴν οἴνου ἢ οἰνοπνεύματος συχνάκις ὁ μέθυσος παραδίδεται εἰς ὕπνον βαρύνεται δὲ ἔχων βεβαρυμένην τὴν κεφαλὴν καὶ ἀτιθάμενος στομαχικὰς ἀνοχλήσεις. Ὅταν ἡ μέθη εἶνε μᾶλλον ἔντονος ἰδίως ἐκ πόσεως ἰσχυρῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ἐπέρχεται κατάστασις κωματώδης νευαρμένη. Ὁ μέθυσος κεῖται ἐκτάδην ἀναίσθητος, ἔχει τὰ ἄκρα αὐτοῦ ψυχρὰ τὴν καρδίαν ἐλαφρῶς παλλομένην καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ δύναται νὰ ἐκβιλθῇ ἀλλ' εὐτυχῶς σπανίως καὶ θάνατος ἐκ συγκοπῆς. Πολυάριθμοι ἐν τούτοις εἶνε αἱ περιπτώσεις θανατηφόρου συμφορήσεως προσβαλλούσης κατὰ τὰς ψυχρὰς ὥρας τὰ ἄτομα ἐν καταστάσει μέθης. Ἐν τῇ κωματώδει καταστάσει ἡ εἰς τὴν ζωὴν ἐπάνοδος γίνεται μετὰ πολλὰς περιθάλψεις ἐκ μέρους τοῦ ἰατροῦ, ἀλλ' αἱ ἐνσηλήσεις ἐκ τοῦ στομάχου εἶνε σοβαρώτεραι καὶ ἐπιμένουσι μακρότερον χρόνον.

Ἵνα τις καταντήσῃ ἀλκοολικὸς δὲν ἀπαιτεῖται νὰ φθάνῃ συχνὰ μέχρι τοῦ σημείου τῆς μέθης. Συχνὴ χρῆσις οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν περιεχόντων ἰδίως μεγάλην ποσότητα οἰνοπνεύματος (κονιὰκ, ρακὴ) καὶ εἰς μικρὰν ἀκόμη ποσότητα ἄγει εἰς τὸν ἀλκοολισμόν ὅστις δὲν ἀφίνει ὄργανον τοῦ σώματος ἡμῶν ἀπρόσβλητον. Εἴδομεν τὰς βλάβας τὰς ἐπερχομένας εἰς τὸν στόμαχον. Δεξιὰ καὶ ὀλίγον ἄνωθεν τοῦ στομάχου εὑρίσκεται ἕτερον ὄργανον σπουδαίαν λειτουργίαν ἐπιτελοῦν. **τὸ ἧπαρ** (σκοτεινὸν μαῦρον) ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸ οἰνόπνευμα ἐπιφέρει βραδεῖαν ἀλλὰ σταθερὰν καταστροφὴν τῆς οὐσίας αὐτοῦ καὶ ἀναπτύσσει εἰς τοὺς καπναχραστὰς ἰσχυρῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν νόσημα γνωστὸν τὸν ὕδρωπα ἀσκίτην (κοινῶς ὑδρωπικίαν), τοῦ ὁποίου τὰ θλιβερὰ ἀποτελέσματα δυστυχῶς εἶναι γνωστὰ ἐκ παραδειγμάτων σημειωθέντων ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ. Παρομοία βλάβη γίνεται καὶ εἰς τοὺς **νεφροὺς**· οἱ νεφροὶ εἶναι ὄργανα τὰ ὁποῖα θὰ ἀφαιρέσωσιν ἐκ τοῦ αἵματος ἀχρήστους καὶ βλαβερὰς οὐσίας αἱ ὁποῖαι ἐξέρχονται ἐκ τοῦ σώματος ἡμῶν, ὡς **οὖρα**· ἂν λοιπὸν βλαβῇ ἡ οὐσία τῶν νεφρῶν ἐκ τῆς καταχρήσεως τῶν οἰνοπνευμάτων, αἱ βλαβεραὶ οὐσίαι αἱ ὑπάρχουσαι ἐντὸς τῶν οὔρων δὲν ἐξέρχονται τακτικῶς καὶ παραμένουσαι ἐντὸς τοῦ σώματος ἡμῶν δηλητηριάζουσιν βαθμηδὸν εἴτε καὶ ἀποτόμως τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν.

Ἄλλο ὄργανον σπουδαίαν βλάβην ὑφιστάμενον ἐκ τῆς καταχρήσεως τῶν οἰνοπνευμάτων εἶνε ἡ **καρδία** καὶ τὰ ἀγγεῖα αὐτῆς τὰ φέροντα τὸ αἷμα δηλ. αἱ ἀρτηρίαι καὶ αἱ φλέβες καὶ ἡ μὲν καρδία ὑφίσταται χρονίαν φλεγμονὴν καὶ λιπώδη ἐκφύλισιν αἱ δὲ ἀρτηρίαι ὑφίστανται ἐπίσης τοιαύτην ἐκφύλισιν καὶ σκλήρωσιν (γνωστὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα ἀρτηριοσκλήρωσιν) ὥστε καθίστανται εὔθρυπτοι (εὐκόλως ἀνοίγουν)· Ἂν λοιπὸν συνεπείᾳ βιαίας ἢ ἀτάκτου κινήσεως τῆς καρδίας ἐκ φόβου, ὑπερβολικῆς χαρᾶς, συγκινήσεως, ὑπερκοπώσεως, πολυφαγίας κτλ. ἐπέλθῃ βιαία καὶ ἀπότομος κίνησις τοῦ αἵματος ἐντὸς τῶν πασχουσῶν σκληρωσιν ἀρτηριῶν ὁ χιτὼν αὐτῶν δὲν εἶναι πλέον μαλακὸς καὶ ἐλαστικὸς ἵνα διασταλῇ καὶ ἀντιστῇ εἰς τὴν ὁρμητικὴν κίνησιν τοῦ αἵματος, καὶ οὕτω ἐπέρχεται διάρρηξις τῶν ἀρτηριῶν ἤτις ἂν μὲν συμβῇ ἐντὸς τοῦ ἐγκεφάλου προξενεῖ τὴν ἐγκεφαλικὴν αἱμορραγίαν (κοινῶς κόλπον), ἂν δὲ συμβῇ εἰς μέγα τι ἀγγεῖον τοῦ σώματος ἐπιφέρει τὸν θάνατον ἐκ συγκοπῆς. Τὸ ζήτημα τῆς ἀρτηριοσκληρώσεως ἔχει μεγάλην σημασίαν, Κύριοι, διότι σήμερον ἡ ἐπιστήμη ὑπολογίζει τὰ ἔτη τοῦ ἀνθρώπου οὐχὶ ἐκ τῆς πραγματικῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἀλλ' ἐκ τῆς καταστάσεως τῶν ἀρτηριῶν του. Ἔχει τις π. χ. ἡλικίαν 30 ἐτῶν καὶ εἶνε καταχραστὴς οἰνοπνευμάτων καὶ καπνοῦ; ἀσφαλῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔχει ἐπὶ τῆς ράχεώς του πραγματικὰ 40 ἢ 50 ἔτη· τοῦτο ἀπεδείχθη καὶ ἐκ στατιστικῶν Ἀγγλικῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιριῶν αἵτινες δεικνύουσιν ὅτι οἱ ἀπολύτως ἐγκρατεῖς ζῶσι 10—20 ἔτη περισσότερον ἀπὸ τοὺς πίνοντας οἰνοπνεύματα. Ὡς πρὸς τὰς νόσους αἱ στατιστικαὶ ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν ἀπέδειξαν ὅτι οἱ μὲν ἀπέχοντες ἀπολύτως ὅλων τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν παρουσίασαν ἀσθένειαν $^3/_4$ τῆς ἑβδομάδος ἑκάστου ἔτους, ἐνῷ οἱ μετρίαν χρῆσιν τῶν οἰνοπνευμάτων ποιούμενοι ἐντὸς 5 ἐτῶν εἶχον $2\,^1/_2$ ἑβδομάδας νόσου δι' ἕκαστον ἔτος.

Οἱ ποιούμενοι χρῆσιν οἰνοπνευμάτων εἶναι μᾶλλον εὐπρόσβλητοι ὑπὸ τῶν νόσων αἱ ὁποῖαι ἀπορουιδίζουσι ἐπικίνδυνον πορείαν μετὰ δέους πάντοτε καὶ ὑπερβολικῆς ἀνησυχίας παρακολουθοῦσι οἱ ἰατροὶ ἀλκοολικόν τινα ὑπεστάνεα πνευμονίαν ἢ τραυματισμὸν· ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει συχνὴ εἶναι ἡ ἐπιφαινομένη γάγγραινα.

Σπουδαῖαι ἐπίσης εἶνε αἱ **νευρικαὶ διαταραχὲς** αἱ συμβαίνουσαι εἰς τοὺς ἀλκοολικοὺς· ὑποφέρουσιν οὗτοι συχνὰ κεφαλαλγίαν συνοδευομένην ὑπὸ σκοτοδινιῶν καὶ ἐπιβαρύνσιν τῶν διανοητικῶν δυνάμεων, καθίστανται μελαγχολικοί, ἰδιότροποι φρασεῖς καὶ ἀληθεῖς τύραννοι τῶν δυστυχῶν οἰκογενειῶν των. Ὁ ὕπνος αὐτῶν ταράσσεται ὑπὸ ὀνείρων τρομακτικῶν, ἐπὶ δὲ τῶν ἄκρων τῶν δακτύλων αὐτῶν ἀναφαίνεται τρόμος τις κατα ληπτὸς πρὸ πάντων τὴν πρωΐαν καὶ εἰς βαθμὸν μᾶλλον προσεχωρημένον ἀναφαίνονται αἱ διαταραχὲς ἐκεῖναι αἱ γνωσταὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα τρομῶδες παραλήρημα ἢ οἰνοπνευματώδης παραφροσύνη (delirium).

Ἐπὶ τῶν ποινικῶν ζητημάτων ἰδοὺ τὰ ἀποτελέσματα τῆς μέθης. Ἡ στατιστικὴ τοῦ Βάερ ἀναφέρει ὅτι τὰ ἐγκλήματα τῆς ἀνθρωποκτονίας 60% αἰτίαν ἔχουσι τὴν μέθην καὶ αἱ διάφοροι κακώσεις 78%. Ἡ δὲ στατιστικὴ τοῦ Motet ἀναφέρει 51% δι' ὅλα τὰ ἐγκλήματα, 97% δι' ἐκεῖνα ἐν οἷς ἐπῆλθε θάνατος καὶ 90% δι' ὅσα ἐπέφερον ἀκρωτηριασμοὺς καὶ τραυματισμούς.

Ἡ κατάχρησις τῶν οἰνοπνευμάτων φροντίζει ἐπὶ ἀπωτέρω ἔτη ἔχει ἐπίσης ἐπὶ τῶν τέκνων τῶν ἀλκοολικῶν. Ἡ ἐκφύλισις τοῦ ἀνθρώπου εὐθὺς ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς συλλήψεώς του εἶνε τι τρομερόν. Ὁ Demme ἐξήτασε 10 οἰκογενείας ἐγκρατῶν καὶ εὗρεν 61 τέκνα, ἐξ ὧν 5 ἀπέθανον εἰς μικρὰν ἡλικίαν, 6 ἦσαν ἔκφυλοι καὶ 50 ἀνεπτύχθησαν κανονικῶς. Ἐξήτασε εἶτα 10 οἰκογενείας μεθύσων καὶ εὗρε μεταξὺ 57 τέκνων αὐτῶν 25 ἀποθανόντα εὐθὺς μετὰ τὴν γέννησιν ἐκ γενικῆς ἀδυναμίας· 22 ἔκφυλα (βλάκες, ἐπιληπτικοί, νάνοι κλπ) καὶ 10 μόνον ἀνεπτύχθησαν ὁμαλῶς.

Ὁ Μπερτελέ εὗρεν ἐπὶ 39 μεθύσων 37 φέροντας ἐκφυλισμὸν τῶν ἀλένων τῶν χρησιμευόντων εἰς διωρύνσιν τοῦ εἴλους· ὁ Weichselbann τὰ ἐπεκύρωσε.

Τὸ $^1/_8$—$^3/_4$ τῶν βλακῶν ἐπιληπτικῶν τῶν ἀσύλων φρενοβλαβῶν εἶνε τέκνα ἀλκοολικῶν.

Ὁ Bunge ἐπὶ 4,000 περιπτώσεων βασιζόμενος ἀπέδειξεν ὅτι οἱ κόρται τῶν μεθύσων δὲν ἔχουσι τὴν δύναμιν τοῦ θηλασμοῦ ἐκ τῶν τέκνων των. Ἡ φθίσις ὡσαύτως συχνοτάτη μεταξὺ αὐτῶν ὡς καὶ πᾶσαι αἱ νευρικαὶ καὶ φρενικαὶ νόσοι.

Καὶ ἐνῷ, ἀξιότιμοι Κύριοι, τοιαύτη εἶνε ἡ βλάβη ἡ ἐκ τῆς χρήσεως καὶ καταχρήσεως τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, ἡ χρησιμότης αὐτῶν κατά τινας συγγραφεῖς καὶ σπανία εἶνε καὶ οὐχὶ ἀπολύτου ἀνάγκης, οὕτω π. χ. ἀναφέρεται ὅτι μετὰ μεγάλην κούρασιν τὸ οἰνόπνευμα δίδει δυνάμεις εἰς τὸ σῶμα ὅπως ἀναπτύξῃ μετέπειτα μεγάλην ἐνέργειαν πρὸς ἐργασίαν ἀρκεῖ μόνον μετὰ τὴν πόσιν αὐτοῦ νὰ ἐπακολουθήσῃ ἀνάπαυσις καὶ ἡσυχία (Willoughby). Κατὰ τὸν αὐτὸν Ἄγγλον συγγραφέα ὠφελεῖ ἐπίσης εἰς τὴν γεραντικὴν ἡλικίαν διδόμενον τὸ ποτὸν ὑπὸ τὴν μορφὴν γενναίου οἴνου, διότι εἰς τοὺς γέροντας ἡ καρδία εἶνε ἀσθενὴς ἀντὶ δὲ νὰ βραχύνει τὴν ζωὴν δύναται νὰ περισσεύσῃ τὰ ἔτη. Δίδεται συνήθως καὶ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ὡς φίλτρον εἰς διέ νοσήματα ὁποῖα ἡ πνευμονία, ὁ τύφος, καὶ εἰς ἀναρρωνύοντας ὑπὸ τὴν μορφὴν οἴνου. Ἀλλ' ὁ καθηγητὴς Φορὲλ ἀρνούμενος οἱανδήποτε ὠφέλειαν ἐκ τοῦ οἰνοπνεύματος καὶ ὡς φαρμάκου ἀκόμη ἀναφέρει ὅτι $^1/_8$—$^3/_4$ ποτηρίου οἴνου δι' ἄνθρωπον 55 ὀκάδων ἐλαττώνει τὴν δύναμιν τοῦ αἵματος, τὴν ἀμυντικὴν δηλ. ἐκείνην δύναμιν τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ αἷμα ὅπως ἀντιστῇ κατὰ τῶν μικροβίων καὶ ἄλλων νοσηρῶν ἐπιδράσεων.

Ἐκ πάντων τούτων ἐπιτρέψατέ μοι καὶ πάλιν νὰ εἴπω πρὸς ὑμᾶς, Κύριοι ὅτι οἱαδήποτε χρῆσις οἰνοπνεύματος μικρὰ ἢ μεγάλη ἐπὶ τῶν ὑγιῶν τοὐλάχιστον ἀνθρώπων εἶνε πάντοτε βλαβερά.

Ὁ πολυπράγμων καὶ μεγαλουργὸς τῆς Γερμανίας αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ὁ Β' ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τῆς νέας ναυτικῆς Σχολῆς ἐν Φλενσβούργῳ πρὸ τριῶν ἑβδομάδων ἀπέτεινε πρὸς τοὺς μαθητὰς συμβουλὰς καὶ παραινέσεις αὐστηρῶς ἠθικοῦ χαρακτῆρος **σιωπῶν ἰδίαν γ' ἀπέχωνται ποτοῦ οἰνοπνεύματος** διότι «τὰ ἔθνος ἐν ᾧ ἤμελετοι ἡ ἐλευθερία κατανίλωσε οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν θὰ εἶνα τὸ πρόσχεν ἐν τοῖς ὅπλοις» καὶ διότι «χρειάζονται πρὸ παντὸς ἤχυρὰ νεῦρα ὁ δὲ πρόσεχης ἀδύναμος ἢ ἀπαιτήσῃ ἄνδρας ἰσχυρούς». Οἱ παρόντες καιροὶ προσέθηκαν ὁ αὐτοκράτωρ ἀπαιτοῦσιν «ἄνδρας ὁλοκλήρους, ἀνεμαίους ἄνδρας ἰσχυροὺς ὡς ὁ σίδηρος».

Τὰς ὑψηλὰς ταύτας παραινέσεις τοῦ ὑπὸ φλογερᾶς φιλοπατρίας διαπνεομένου Γερμανοῦ αὐτοκράτορος οὐδεὶς ἡ ὑπερήφανος χώρα οὔτε ἀπειλεῖται οὔτε προκαλεῖται ὑπὸ πολεμίων, δικαιοῦται προτίσχως, νὰποτείνῃ πρὸς ἡμᾶς ἡ μήτηρ Ἑλλὰς ἔχουσα ἀνάγκην πασῶν τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν ἡμῶν δυνάμεων, ἔχουσα ἀνάγκην «ἄνδρῶν μὲ ἰσχυροὺς νεῦρα ἀνδρῶν ἰσχυρῶν ὡς ὁ σίδηρος». Ἀπέχοντες τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν διατηρεῖτε τὸ πολυτιμότατον τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀγαθῶν τὴν σωματικὴν ὑγείαν ἵνα διαθέσητε αὐτὴν δεόντως ὑπὲρ τῆς προόδου ὑμῶν, ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς οἰκογενείας σας, ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς Πατρίδος.

ΑΣ ΣΙΩΠΗΣΩΜΕΝ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ!

Στὰ χειρόβουλα φρόνησις ἐπέβαλλε, νομίζομεν, εἰς τὸν κυρίως ὑπαίτιον τῆς διαιρέσεως τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς πρωτευούσης ὅπως σιγήσῃ τοὐλάχιστον μεθ' ὅσα ἐκ προσωπικῶν καθαρῶς λόγων κατὰ τούτων διέπραξεν, ἐπὶ τῇ καλῇ δι' αὐτὸν ἐλπίδι ὅτι θὰ ἐλησμονεῖτο ὁπωσδήποτε διὰ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου ἢ καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο πολιτεία αὐτοῦ παρὰ ταῦτα ὅμως, ἔχει ὁ ἄνθρωπος τὸ θάρρος νὰ ἐπαναφέρῃ κατ' ἐπανάληψιν τὸ ζήτημα ἐπὶ τοῦ δημοσιογραφικοῦ τάπητος, ὡς ἐὰν ἐνε πνέετο ὑπὸ ἀσιγήτου ἀδημονίας πρὸς διαλεύκανσιν ὑποθέσεως ἐν τῇ ὁποίᾳ συγχάνει ὁ ταλαίπωρος! ἀναξιοπαθῶν ἤρως ἀναμένων ἀπὸ τῆς κοινωνικῆς συνειδήσεως ἀσφαλῆ καὶ ἄφευκτον τὴν δικαίωσιν. Θὰ ἦτο δύσκολον νὰ ἑρμηνευθῇ ψυχολογικῶς ἡ τοιαύτη πορεία αὐτοῦ προκαλοῦσα αὐτόχρημα ἐκάστοτε σφοδρὰν ἐφ' ἑαυτὸν τὴν καταδίκην, ἐὰν δὲν ἦτο πασίγνωστον ὅτι τὸ ἐκκρεμὲς σχολικὸν ζήτημα εἶνε πλέον τὸ μόνον νῆμα δι' οὗ συνδέεται ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὸ ἅπαξ διὰ παντὸς λῆξαν αἴσιον κομματικὸν παρελθόν· κομματικὰ μεγαλεῖα καὶ τίτλοι ἠχηροὶ ὡς δῶρα κυριολεκτικῶς ὑπὸ τῶν δυσμενῶν κοινωνικῶν περιστάσεων παρασχεθέντα εἰς αὐτὸν ἐξητιμίσθησαν φεῦ! πλὴν ἑνὸς κατὰ πρόσχημα καὶ τούτου διατηρηθέντος, καὶ ὁ τέως βουλευτὴς, πρὴν δήμαρχος, κ. ο. κ. αὐτοτιτλοφορεῖται σήμερον σχολικὸς ἐπίτροπος μόνον ἁπλοῦς.

Δὲν εἶναι ἑπομένως ἀνεξήγητον διατί ἐκτρέπεται εἰς ἀκατάσχετον κατὰ τῶν ἐκπαιδευτικῶν νόμων καταφοράν, οἵτινες ἠπείλησαν νὰποκαταστήσωσι πρὸς καιρὸν εἰς τὰ ἐκπαιδευτήρια Λευκωσίας τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν καὶ, τάξιν—πρᾶγμα ὅπερ σημαίνει κίνδυνον δεινὸν διὰ τὸν συντάκτην τῆς «Πατρίδος»· ἀκριβῶς δὲ τὸν κίνδυνον τοῦτον τῆς ὁμαλῆς τῶν σχολείων λειτουργίας λαμπρῶς καὶ ἐπιτυχέστατα κατεπολέμησε μετὰ τῶν ἑταίρων διὰ τῆς ἐπινοήσεως τῶν ἀτερματίστων σχολικῶν δικῶν, ὧν ἀποτέλεσμα γνησιώτατον ὑπῆρξεν ἡ παροῦσα σχολικὴ κατάστασις διὰ τὴν ὁποίαν θρηνεῖ τοσοῦτον καὶ κόπτεται ὁ φιλομουσότατος! τῶν Κυπρίων.

Ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ πρὸς τὰ πρόσω πορεία σωφρονούσης καὶ προοδευτικῆς κοινωνίας δὲν δύναται ὑπὸ τῶν διαθέσεων τοῦ ἐν λόγῳ προσώπου νὰναχαιτισθῇ, ἀλλὰ θὰ συνεχισθῇ ἀναμφιβόλως ἀνυψουμένων ἐπὶ ὑψηλοτέρου μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐπιπέδου τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἡμῶν πραγμάτων· δυνάμεθα δὲ μετὰ πεποιθήσεως νὰ εἴπωμεν ὅτι εἰς προσεχέστατον μέλλον θὰ συντελεσθῶσιν ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Κύπρου ὁλοκλήρου ἅσα διατείνεται ὁ συνήγορος τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ παραλύοντος ὅτι θὰ ἐγίνοντο ἂν δὲν ἐματαιοῦντο αἱ φιλόμουσοι προθέσεις τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπείας. Ἀρκεῖ νὰ παύσῃ ἀλόγιστος ἀντιπολίτευσις πρὸς τὸ σχολικὸν ἔργον διὰ τῆς ἐπιδιώκουσιν ἐλαχίστας εὐτυχῶς πρόφασιν νὰ ἐκμηδενίσωσι τὰς εὐεργετικὰς ὑπὲρ τῆς παιδείας πρασπαθείας τῆς ὑφισταμένης κοινοτικῆς ἐφορείας.

Ἐννοεῖται ὅτι εὐκταία θὰ εἶνε πάντοτε ἡ ἄρσις τῆς διαιρέσεως τῶν σχολείων οὐχὶ ἅμως διὰ τῆς ἐνοποιήσεως τῶν ἤδη διηρημένων σχολείων ὡς ταῦτα ἔχουσι καὶ τῆς ὑπαγωγῆς τούτων ὑπὸ ἐνιαίαν οἰκονομικὴν διαχείρισιν, ὅπερ πλὴν τῆς ὑλικῆς ὠφελείας, οὐδεμίαν οὐσιώδη βελτίωσιν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ· ἐκεῖνο ὅπερ ἡμεῖς ἐκ τῆς καταργήσεως τῶν πλεοναζόντων σχολείων προσδοκῶμεν εἶνε ἡ πειθαρχία τοῦ μαθητικοῦ κόσμου καὶ ἡ ἀπερίσπαστος αὐτοῦ ἀφοσίωσις εἰς τὰ μαθητικὰ καθήκοντα ὅπως οὕτω ἐπέρχεται πραγματικὴ ἐσωτερικὴ μόρφωσις καὶ οὐχὶ κατ' ἐπιφάνειαν μόνον διὰ κενῶν λεξειδίων καὶ φράσεων· τοῦτο δ' ἂς λάβῃ κυρίως ὑπ' ὄψιν ἡ πόλις πρὸς σωτηρίαν τῶν τέκνων αὐτῆς οὐχὶ δ' ἁπλῶς τὸ οἰκονομικῶς ἐπιτρεπὲς τῆς παρούσης καταστάσεως ἢ ἄλλως καὶ ἡμεῖς θεωροῦμεν ὀλικῶς ἐξεντελητικήν. Πρέπει νὰ ἐκλίπῃ πάσῃ θυσίᾳ καὶ στὼς σχολικὸν ὑπὸ τὸ ὁποῖον πᾶς μαθητὴς φέρεται ἡ ἐπιθυμεῖ καὶ τείνει τοὐλάχιστον νὰ φέρεται πρὸς τὸν διδάσκοντα ὡς συνταγματικὸς ψηφοφόρος πολίτης πρὸς κομματάρχην. Βεβαίως εὐσυνείδητος καὶ ἀξιοπρεπὴς Καθηγητὴς ἢ διδάσκαλος δὲν θὰ ἐπιτρέψωσι τοιούτων τάσεων ἐκδηλώσεις εἰς τοὺς τροφίμους αὐτῶν, ἀλλ' ἀρκεῖ ἵνα γεννηθῶσιν ἐν τῇ παιδικῇ ψυχῇ τοιαῦται ἕξεις ἵνα ματαιωθῶσι τὰ πεπτελέσματα καὶ ἡ ἐνθουσιωδεστάτης διδασκαλίας· διότι ὅταν ὁ μαθητὴς φρονῇ ὅτι εἶνε οὐτόχρημα περιζήτητος ἀφεύκτως θὰ ὑποπτεύσῃ ἐν τῇ οὐχὶ ἀλλως αὐστηρᾷ αὐτοῦ συνειδήσει ἡ ἰδέα τοῦ καθήκοντος, ἤτις τῆς διαιρέσεως τῶν σχολείων μὴ συντρεχούσης μετὰ τοσαύτης ζωηρότητος συνήθως ἐκδηλοῦται δι' ἀδιαπτώτου ἐπιμελείας καὶ ἀπεριορίστου νομιμοφροσύνης.

Ὑπάρχει ἤδη εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον περὶ τῆς παιδείας καὶ ἐπιθυμία ὅπως τὰ πνευματικὰ παρ' ἡμῖν φυτώρια ἀποδώσωσιν ἀληθῶς ἠθικὰ ἐργαστήρια, ὡς ἀναντιρρήτως ἐχουσι προορισμόν· οἱ διατεινόμενοι ὅτι ἐμφορούνται τοιούτων διαθέσεων ἂς ἑνώσωσι τὰς χεῖρας εἰς ἄρρηκτον κύκλον διαγράφοντες ἱερὰν περὶ τὰ ἐκπαιδευτήρια ζώνην καθοσιοῦντες τὸν χῶρον αὐτῶν ὡς ἀπαραβίαστον καὶ ἱερὸν καὶ ἀποκλείοντες πάντα τυχὸν ὀλεθρίαν τῆς μαθητ. νεότητος φέροντα ὑποκριτικῶς τὸ ἔνδυμα τοῦ σωτῆρος διδασκάλου. Εἶναι ἐγκλημα ἀσύγγνωστον ἀπολύτως νὰνε χώμεθα ἐκπαιδευτικὴν ἀτμοσφαῖραν μεμολυσμένην φθειρούσαν τοὺς παιδικοὺς πνεύμονας καὶ νὰ μὴ λαμβάνωμεν τὴν ἀπόφασιν ὅπως ἀποσείοντες τὸν ἀπαίσιον ζυγὸν προσωπικῶν συμπαθειῶν καὶ συμφερόντων ἀπαλλάξωμεν αὐτὴν δεόντως ἀπὸ θανατηφόρων τῆς μαθητικῆς ψυχῆς μικροβίων.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΔΙΑΦΟΡΤΙΣΜΟΥ

Ὁρμώμενος ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ὅτι παρὰ πᾶσαν ἀτομικὴν γνώμην τὰ κοινοτικὰ ζητήματα πρέπει νὰ τίθενται ὑπὸ τὸ κριτήριον τῆς ἀείποτε ἀσφαλεστέρας καὶ ἀμερόληπτοτέρας δημοσίας γνώμης, γράφω τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις ἐν σχέσει πρὸς τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου τοῦ κ. Κωνστ. Α. Κωνσταντινίδου κινηθὲν ζήτημα τῆς διαιρέσεως τῶν λόχων.

Ἐν Λευκωσίᾳ συνέστη τῇ 14η Ὀκτωβρίου στρατιωτικὸς λόχος ἀσκούμενος ὑπ' ἐμοῦ ἀθορύβως μετὰ πάροδον ὀκτὼ ἡμερῶν πρόσκλησιν ἔλαβον ἀπὸ τοῦ ἐκ Καϊμακλίου κ. Π. Κ. Πετρίδου, Διευθύνοντος, ὅπως κατορτίσω καὶ ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ λόχον, ὁπότε πάντα ἤρχισε ἐξισκῶν φιλοπατρίαν αὐτόθεν νέους. Αἴφνης ὅμως κατὰ πᾶσαν πρόδηλον ἐπληροφορήθην παραδόξως τοῦ λόχου Καϊμακλίου ὅτι συγχρόνως μοὶ ἐδόθη καὶ τοῦ ἐνταῦθα λόχου ἡ ἀρχηγία καὶ ἐπειδὴ ἐν τῷ μεταξὺ ἐπῆλθεν ἡ ἀναχώρησις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κυπριανοῦ ἐφρόντισα μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν μου νὰ ἐκδηλώσωμεν τὴν ἀποχαιρετιστήριον πρόσκλησιν εἰς τοὺς ὑπηγγεικότας νὰ ἐργασθῶσιν ὑπ

ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΙ

Ἡ «Πατρὶς» ἀποπειρωμένη ὅπως ἀπολογηθῇ ὑπὲρ τῶν διδασκάλων οὓς κατηγγείλαμεν πρὸς τὸ Κυπριακὸν κοινὸν διὰ τὴν ἀντεθνικὴν αὐτῶν ἀντίληψιν καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ἐπελθοῦσαν διὰ τῆς διαιρέσεως ματαίωσιν τοῦ φιλοπάτριδος σκοποῦ τῶν ἐθελοντικῶν λόχων ἔγραψε τἀκόλουθα: «Δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὑπεκίνησαν διαιρέσεις ἐν τῷ καταρτισμῷ τοῦ στρατιωτικοῦ λόχου ἐκεῖνοι οὓς ἐννοεῖ ὁ ἀρθογράφος ἐφημερίδος τινὸς Λευκωσιατικῆς. Καὶ ἀπόδειξις εἶνε ὅτι τὸ παλαιὸν Παγκύπριον Γυμνάσιον ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ καταρτίσῃ λόχον ἐκ πολιτῶν». Ὑψηλὴν ἔχοντες ἰδέαν περὶ τῆς πνευματικῆς ὀξύτητος τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ «Κυπρ. Φύλακος» δὲν ἐπιχειροῦμεν ὅπως ἡμεῖς ἀναλύσωμεν λογικῶς τἀνωτέρω ἐπαφήνοντες εἰς τούτους ὅπως ἀφ' ἑαυτῶν ἀντιληφθῶσι τὸ λογικὸν χάσμα, ὅπερ ὑπάρχει μεταξὺ τῆς ἀποδεικτέας προτάσεως καὶ τοῦ ὑπὸ τῆς «Πατρίδος προβληθέντος ἀποδεικτικοῦ ἐπιχειρήματος. Ἐκδηλοῦμεν ὅμως τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως πληροφορηθῶμεν παρὰ τοῦ ὑπευθύνου τῆς ἐφημερίδος ταύτης συντάκτου κατὰ τίνα τρόπον σκεπτόμενος εὑρίσκει ἐκ τοῦ ὅτι «πρῶτον τὸ παλαιὸν Π.Γ. Ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ καταρτίσῃ λόχον ἐκ πολιτῶν» ὅτι «δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὑπεκίνησαν διαιρέσεις ἐν τῷ καταρτισμῷ τοῦ λόχου ἐκεῖνοι οὓς ἐννοεῖ.....».

Ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν ἐν πρώτοις εἰς ποῖον ἀνήκει πράγματι ἡ πρωτοβουλία τῆς ἱδρύσεως λόχου ἐν Λευκωσίᾳ ἕνεκα τῆς ἐν Ἀθήναις ἀπουσίας ἡμῶν ἐπὶ δίμηνον. Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως τοῦ ζητήματος τῆς πρωτοβουλίας τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι οἱ λόχοι πραγματικῶς ἦσαν κατηρτισμένοι πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ δημοδιδασκάλου τοῦ ἀναλαβόντος ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν εὐθύνην τοῦ διχασμοῦ αὐτῶν. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ διαιρεθῶσι καὶ καὶ καταστραφῶσιν οἱ λόχοι ἵνα μόνον λάβωσι τὴν εὐχαρίστησιν εἷς ματακόδοξος διδάσκαλος νὰ ἐφαρμόσῃ! τὰς στρατιωτικὰς θεωρίας ἃς διατείνεται ὅτι ἤκουσεν ἐν Ἀθήναις ἐπὶ 20 ἢ 30 ἡμέρας καὶ εἷς ἄλλος τοιοῦτος νὰ ἐπιδείξῃ ἀκαίρως ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Γυμναστηρίου τοῦ παρὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ἐκπαιδευτηρίου τὴν ρητορείαν αὐτοῦ; Δὲν συνομολογεῖ ἡ συνηγοροῦσα αὐτῶν ἐφημερὶς ὅτι εἶνε θλιβερώτατον ὑψηλοὶ ἐθνικοὶ σκοποὶ νὰ μὴ θεωροῦνται ὑπέρτεροι ἀναξίου λόγου κἂν προσωπικῶν μικροφιλοτιμιῶν;

Ἐπὶ πλέον ἐὰν ὁπωσδήποτε εἴτε διὰ τὴν προτεραιότητα εἴτε δι' ἄλλον λόγον ἐθεωρήθη ἀναγκαία! ἡ σύστασις δευτέρου παρὰ τὸν ὑπάρχοντα λόχον ἐν Λευκωσίᾳ, διατί αἱ τόσαι ἀγωνιώδεις μυστικαὶ ἐνέργειαι πρὸς ἵδρυσιν νέου λόχου καὶ ἐν Καϊμακλίῳ ὅπου τὴν πρωτοβουλίαν εἶχε λάβει ἀναντιρρήτως νεαρὸς ἐκ τοῦ χωρίου τούτου ἐπιστήμων; Πῶς θὰ δικαιολογηθῶσιν οἱ φανεροὶ καὶ εὐκόλως ὑποννοούμενοι ὑπεύθυνοι τῆς καταστροφῆς ἔργου ἱερωτάτου; Ἰδοὺ σήμερον ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ κ. Χ. Νικολαΐδης εὐλόγως θεωρήσας ἑαυτὸν προσβεβλημένον διὰ τῶν λαθραίων ἐνεργειῶν πρὸς καταρτισμὸν δευτέρου λόχου ἐδήλωσεν ὅτι ἀποστέργει τὴν τιμὴν τῆς στρατιωτ. ἀσκήσεως τοῦ λόχου ἐφ' ὅσον καὶ δύο μόνον ἐξ αὐτοῦ ὑπείκοντες εἰς συστάσεις ἐπιβλαβεῖς δέχονται νὰ συμμετάσχωσιν, ἄλλου λόχου ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ ἀντιπομούμενος τίτλον Γυμναστικοῦ δημοδιδάσκαλος δὲν γίνεται δεκτὸς ὑπὸ πλείστων Καϊμακλιωτῶν ὑπὸ τῶν πλείστων μελῶν τοῦ πρώτου λόχου καὶ οὕτω τὸ ἄν μετασχοῦσι.

Παραλείπομεν δὲ νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῆς ἀποστολῆς πληροφοριῶν ἢ τῆς ὠφέλειας πρὸς τὸν κ. Νικολαΐδην διατελέσαντα καθηγητὴν τοῦ δήθεν γυμναστικοῦ διδασκάλου, διότι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι προσωπικὸν καὶ διαφορούμεν πῶς θὰ κανονισθῇ μεταξὺ τῶν δύο προσώπων ἡμεῖς ἠσχολήθημεν ἀπὸ καθήκοντος ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς μόνον ἀπόψεως τοῦ ζητήματος.

ΚΩΝΣΤ. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

ΑΠΟΝΕΜΗΘΕΝΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Κατὰ τὴν π. Τρίτην ἐγένετο ἡ προαναγγελθεῖσα ἔκθεσις τῶν ζώων καθ' ἣν ἀπενεμήθησαν τὰ κάτωθι βραβεῖα.

Τάξις Α'.—Ἔγγραφαι 20
Φορβάδες 55 δακτύλων καὶ ἄνω

Α'. Γεωργ. Ἰωάννου ἐκ Τσαγγαρίου.
Β'. Ξενῆ χ' Μιχαὴλ ἐκ Λύσης.
Γ'. Λαϊκὸν Ταμεῖον ἐκ Λευκωσίας.

Τάξις Β'. Ἔγγραφαι 3
Φορβάδες 55 δακτύλων καὶ κάτω.

Α'. Ἰωάννης Κεσκίας ἐκ Λευκωσίας.
Β'. Μιχαὴλ Ἀλῆ ἐκ Λευκωσίας.
Γ'. Θεοφανὴς Θεοδούλου ἐκ Λευκωσίας.

Τάξις Γ'.—Ἔγγραφαι 15.
Ἐπιβήτορες ἄνω τῶν 55 δακτύλων

Α'. Ἀνδρέας Ταχαπήτα ἐκ Μόρφου.
Β'. Μιχαὴλ Κυριάκου ἐξ Ἀκαπίου.
Γ'. Ἀθηνᾶς Μιχαλάκης ἐξ Ἀθηνῶν.

Τὸ ἐκ τῶν Βραβείων Ζῴων ἐπὶ τῇ τάξει ταύτῃ ἔλαβε τὸ ἐν Βερκσάϊρ ἐξ οὗ ὁ Ὑψιστος ἐν τῇ μεγάλῃ τάξει ὁ Ὑπάτης ὑμνεῖται.

Τάξις Δ'. Ἔγγραφαι 10
Ἐπιβήτορες 55 δακτύλων καὶ κάτω

Α'. Μιχαὴλ Ἀλῆ ἐκ Λευκωσίας.
Β'. Χριστ. Μιχαὴλ ἐκ Λύσης.
Γ'. Ἐπισκοπικὸν Χαλλὶ Χειρὴ ἐκ Λευκωσίας.

Τάξις Ε'.—Ἔγγραφαι 16 Ἔκτομίαι

Α'. χ. Γεωργῆς χ. Θεοδούλου; ζητιτὲ 2573.
Β'. Γαβριὴλ χ. Μιχαὴλ ζαπτιὲ 2174
Γ'. Ἀντώνης Χαραλάμπους ἐκ Λύσης.

Τάξις ΣΤ'. Ἐγγραφαὶ 7 Ἄρρενες Ὄνοι.

Α'. Σοφοκλῆς Φιλίππου ἐκ Λύσης.
Β'. Κωστῆς Γ' ωσιφ. ἐξ Ἀθηνῶν.
Γ' Θεωφῆς Μιχαὴλ ἐξ Ἀγλαντζίας.
Δ'. Ξενοφῶν Χαραλάμπους ἐκ Λύσης

Τάξις Ζ'.—Ἔγγραφαὶ 12. Θήλειαι Ὄνοι.

Α' Γιωργιο. χ'' Μιχαὴλ ἐκ Βατυλῆς.
Β' Ἀχμὲτ Πασσὰ Μουσταφὰ ἐκ Σωτίρας.
Γ' χ'' Κυριάκος Δέδε ἐκ Λευκωσίας.
Δ' Στυλιανὸς Γιωργῆ ἐξ Ἀγρεῦ

Τάξις Η'. Ἐγγραφαὶ 8 Ταῦροι.

Α'. Λασὶμ Δελίζαϊς ἐκ Λευκωσίας
Β' χ. Κωνσταντῆ χ. Γιωργῆ ἐξ Ἀγλαντζίας
Γ' Ἀμὲρ Χουσεὶν ἐκ Βατυλῆς

Τάξις Θ'.—Ἔγγραφαι 11. Ἀγελάδες.

Α' Γιωργῆς Ἀνδρέα ἐξ Ἀγ. Ὁμολογητῶν
Β' Κυρία Πέτρακι ἐκ Λευκωσίας
Γ' χ'' Ἀχμὲτ χ'' Ἀχμὲτ ἐκ Λευκωσίας

Τάξις Γ'.—Ἔγγραφαὶ 7. Ἐριοί.

Α'. Παῦλος Μιχαὴλ ἐκ Τροχωνίου
Β' Ἰλφὲτ Χασὰν ἐκ Λευκωσίας
Γ'. Χουσεὶν Ἀχμὲτ ἐκ Λευκωσίας

Τάξις ΙΑ'.—Ἀμνάδες εἰς διαμέρισμα ἐκ τριῶν οὐδεμίᾳ ἐγγραφή.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Η Α. Μ. Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ἐλειτούργησε τῇ π. Κυριακῇ ἐν τῷ ἐνταῦθα παρεκκλησίῳ τοῦ Ἁγ. Ἰακώβου χειροτονήσας συγχρόνως καὶ τὸν ἱερὸν. Διάκονον Στέφανον εἰς Ἱερέα.

Τῇ προσεχεῖ Δευτέρᾳ, ἐπετείῳ τοῦ Ἁγ. Νικολάου, προσκληθεὶς θέλει ἱερουργήσει εἰς τὸ προάστιον Ἔγκωμη.

◆◆◆

Ο ΔΙΔΑΣΚ. ΟΜΙΛΟΣ συνεχίζων τὴν ὑπὲρ τῆς Κυπρ. Πυροβολαρχίας περιοδείαν αὐτοῦ μετέβη τὴν π. Τετάρτην μ. μ. εἰς Βασίλειαν περὶ τὰ τρία Κυπρ. μίλλια ἀπέχουσαν τῆς Κυρηνείας καὶ κατέλυσεν εἰς τὴν ὀλίγον ἄνωθι τοῦ χωρίου κειμένην Μονὴν τοῦ Σινᾶ, ἔνθα καὶ ἔτυχε καλῆς περιποιήσεως ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου κ. Προκοπίου Σιναΐτου· τὴν ἑπομένην, ἑορτὴν τῆς Ἁγ. Αἰκατερίνης ἐτέλεσεν ἡμερίδα καθ' ἣν συνελέγησαν περὶ τὰς 13 λίραι μεθ' ἣν ὁ Ὅμιλος ἀνεχώρησεν εἰς τὴν μικρὰν κώμην Ὄρκαν εἰς ἣν καὶ ἀφίκοντο μετὰ 2 1)2 ὥρας. Τελέσας καὶ ἐνταῦθα ἑσπερίδα ἐξ ἧς συνελέγη 1 λίρα καὶ 8 σελ. ἀνεχώρησε περὶ τὴν 10ην τῆς πρωΐας εἰς Μύρτου καταλύσας εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν. Ἐκεῖθεν κατὰ τὴν 5 μ. μ. μετέβη εἰς Δίορος ἐν ᾧ ἡ ἑσπερὶς ἀπέφερε περὶ τὰς 12 λίρας. Τὸ ἑσπέρας δὲ ἐπέστρεψεν εἰς Μύρτου ὅπου κατὰ τὴν Κυριακὴν θὰ ἐτέλει ἡμερίδα.

◆◆◆

ΤΗΝ ΕΙΔΗΣΙΝ περὶ Κυβερνητικῶν. ἐνεργειῶν πρὸς ἐξαχρίβωσιν τῶν ὑπὲρ τῆς Κυπριακῆς Πυροβολαρχίας ἐράνων μετά τινος δισπιστίας ἡμεῖς ἠκούσαμεν οὐχὶ διότι ἀγνοοῦμεν τὴν ἀπροκάλυπτον τῶν "Αγγλων δυσφορίαν διὰ πᾶσαν ἐθνικὴν ἡμῶν ἐνέργειαν ἀλλὰ διότι νομίζομεν ὅτι αἱ δῆθεν ζητηθεῖσαι παρὰ τῶν διαφόρων Διοικήσεων πληροφορίαι παρέλκουσι τελείως ἕνεκα τῆς τακτικῆς δημοσιεύσεως τῶν εἰσπραττομένων ἑκάστοτε ποσῶν ἐν τῷ «Κυπρ. Φύλακι» ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου «Περιοδεύοντος». Ἐὰν ὅμως ἡ εἴδησις ἀληθεύῃ, ἃς ἀναμένῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν ἐκδοσιν τῆς Ὑπαρχιακῆς Βιβλου ἐν ᾗ θὰ δημοσιευθῶσιν ὄχι μόνον ἀβρυστικῶς τὰ συλλεγέντα ποσὰ ἀλλὰ καὶ ἐκάστου κατάλογος δι' ἑκάστην κοινότητα μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν εἰσφερόντων καὶ ἄλλων πολλῶν λεπτομερειῶν, τότε ἐπίσημος πληροφορουμένη καὶ ἐξ ἐγκύρου πηγῆς ἔσα ὑπὸ τὸ σκότος τώρα τῶν μυστικῶν ἐνεργειῶν λέγεται ὅτι θὰ ἠθέλησε νὰ μάθῃ, θὰ δύναται νὰ ἐξικνηθῇ κατὰ βούλησιν τοὺς εὐγενεῖς τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν λατρευτάς.

◆◆◆

ΠΕΡΙ ΤΗΝ 11ην ὥραν τῆς νυκτὸς τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ὁ ἐκ τῶν προκρίτων τοῦ Νέου Χωρίου Κωστῆς χ'' Χαραλάμπους, ἐνῷ εὑρίσκετο ἐν Κυθραίᾳ μετά τινος συνηρόφου του περιῆλθεν εἰς λόγους πρός τινας ἀξιοῦντας ὅτι ἐφύλαττον καὶ καθώριζον τὰ νερὰ πρὸς ποτισμὸν τῶν ἀγρῶν καὶ συνεπείᾳ τούτων ἐτραυματίσθη διὰ μαχαίρας εἰς 4 διάφορα μέρη τοῦ σώματος ἐκ τῶν 4 τὰ δύο τραύματα ἦσαν βαρέα. Συνελήφθη ὡς δράστης ὁ ἐκ τῆς Κυθραίας Κωστῆς Νικόλα Μάντης ὅστις ὅμως ἔφερε καὶ αὐτὸς 4 τραύματα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δι' ἄλλου εἴδους ὀργάνου, ἅτινα ἀποδίδει εἰς τὸν σύντροφόν του Κωστῆν. Προσκληθεὶς ἐκ Λευκωσίας ὁ ἔγκριτος ἰατρὸς κ. Ν. Γ. Ἰακωβίδης μετέβη ἐκεῖ περὶ τὴν 3ην ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον καὶ παρασχὼν τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ βοήθειαν ἔσωσεν ἁμωτέρους τοὺς τραυματίας οἱ ὁποῖοι εἶνε ἤδη ἐκτὸς κινδύνου.

ΤΗΝ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΗΝ κοινότητα ἐβύθισεν εἰς πένθος μέγα τὴν π. Δευτέραν ὁ θάνατος τοῦ θρησκευτικοῦ αὐτῆς ἀρχηγοῦ πρὸς ὃν ἠσθάνετο βαθύτατον, ὡς εἰκὸς, σεβασμόν. Κατὰ τὴν ἐν Ἁγίᾳ Σοφίᾳ τελεσθεῖσαν κηδείαν τοῦ Ἀρχιεραῦ παρέστησαν ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἁρμοστὴς μετὰ πάντων τῶν Τμηματαρχῶν καὶ τινες ἐκ τῶν ἡμετέρων, ἐν οἷς διεκρίνοντο οἱ Βουλευταί.

◆◆◆

ΩΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ Συμβούλιον τοῦ «Ἑλληνικοῦ Κέντρου» ἐξελέγησαν οἱ κ.κ. Ν. Δέρβης, Γ. Μαρκίδης, Μ. Κουρέας, Α. Ἀρτέμης καὶ Ν. Πασχάλης.

◆◆◆

Ο ΙΑΤΡΟΣ κ. Ἀχ. Θεοφανίδης ἀνεχώρησε τὸ δεύτερον ἤδη εἰς Γερμανίαν ὅπως ἐπισκεφθῇ διαφόρους ἰατρικὰς κλινικὰς καὶ μελετήσῃ εἰς τὴν ἐστίαν αὐτῶν καὶ δι' αὐτοψίας τὰς νεωτέρας ἐν τῇ Ἰατρικῇ προόδους.

◆◆◆

ΕΚ ΚΟΙΛΑΝΙΟΥ γράφουσιν ὑμῖν ὅτι ἱδρύθη αὐτόθι Ταμιευτήριον ὑπὸ τὴν ἀκόλουθον Διαχειριστικὴν Ἐπιτροπείαν: Χαράλαμπος Ζαχαριάδης πρόεδρος, Κωνστ. Μιχαηλίδης γραμματεύς, χ'' Εὐστάθιος Δημητρίου ταμίας, Νικόλαος Βελετινῆς, Βρ. Σταυρινίδης, Θεμ. Μαυρομουστάκης, Σπύρος χ'' Ἠλία, Νικόλαος Ἀθηνῆ καὶ Μιχαὴλ Παυλῆ σύμβουλοι. Πρὸς τὴν ἀτυσύστατον ἑταιρείαν εὐχόμεθα πᾶσαν πρόοδον.

◆◆◆

ΜΕΤΑ τῆς ἰδιαζούσης παρὰ τοῖς Μωαμεθανικοῖς λαοῖς πομπῆς ἑορτάσθη ἐπὶ τριήμερον ἀπὸ τῆς π. Τρίτης ἡ μεγάλη ἑορτὴ τοῦ Κουρπὰν Μπαϊρὰμ, ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν ὁπαδῶν τοῦ Κορανίου.

◆◆◆

ΥΠΟ τῆς Κυβερνήσεως ἐπαύθη ὁ δραστήριος ὑπάλληλος τοῦ Ταχυδρομείου κ. Νεοκλ. Φ. Ἀλεξανδρίδης ἄνευ οὐδενὸς, ὡς πληροφορούμεθα, ἀποχρῶντος λόγου. Ἐπὶ τῆς αὐθαιρέτου ταύτης πράξεως θέλομεν ἐλλείψει χώρου ἀσχοληθῆ εἰς τὸ προσεχές.

◆◆◆

ΔΙΟΡΙΣΘΗ πιστοποιῶν ὑπάλληλος ἐν Κορμακίτῃ ὁ κάλλιστος κ. Πέτρος Ι. Νακούζας.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ κατασήμανω εἰς πάντας τοὺς μετ' ἐμοῦ συναλλασσομένους ὅτι ἀπὸ τῆς 17)30 Νοεμβρίου 1910 παρητήθην τῆς διευθύνσεως τοῦ καταστήματός μου ὅπερ εἰργάζετο ὑπὸ τὴν ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν

Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

καὶ παρεχώρησα τὴν κυριότητα τούτου εἰς τὸν υἱόν μου κ.

Μ. Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΝ

εἰς τὸν ὁποῖον ἐξεχώρησα πάσας τὰς πρὸς τοῦτο ἀπαιτήσεις καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ καταστήματος καὶ ὁ ὁποῖος, θὰ συνεχίσῃ ἐν τῷ μέλλοντι τὸς ἐμπορικὰς τούτου ἐργασίας ὑπὸ τὴν ἀποκλειστικὴν διεύθυνσίν του. Ὅθεν παρακαλῶ πάντας τοὺς ἔχοντας δοσοληψίας μετὰ τοῦ καταστήματός μου νὰ στεύσωσιν εἰς τὸν κ. νονισθῶσι μετὰ τοῦ υἱοῦ μου

Ἐλπίζω ὅτι ἡ παλυπληθὴς πελατεία μου θὰ ἐξικολουθήσῃ περιβάλλουσα τὸ κατάστημα τοῦ υἱοῦ μου διὰ τῆς αὐτῆς ἐμπιστοσύνης μεθ' ἣ περιέβαλε μέχρι τοῦδε καὶ τὸ ἐμόν

Διατελῶ μετ' ὑπολήψεως

Γ. Μιχαηλίδης.

Βερώσια 29)12 Δ]βρίου 1910.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῆς αἰδεσίμου πελατείας μου ὅτι ἀπὸ τῆς 17)30 Νοεμβρίου 1910 ἐπῆρα τὸ κατάστημά μου ὅπερ ἐργάζετο ὑπὸ τὴν ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν

Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

περιῆλθεν ὑπὸ τὴν κυριότητά μου καὶ θὰ συνεχίσω τοῦ λοιποῦ τὰς ἐμπορικὰς του ἐργασίας ὑπὸ τὴν ἀποκλειστικὴν διεύθυνσιν καὶ εὐθύνην μου ὅστις ἀπεδέχθη καὶ πάσας τὰς ἀπαιτήσεις καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ καταστήματος.

Ὅθεν παρακαλῶ ὅπως πάντες οἱ ἔχοντες δοσοληψίας μετὰ τοῦ καταστήματος τοῦ πατρός μου φροντίσωσι καὶ κανονίσωσι ταύτας μετ' ἐμοῦ.

Ἀργόμενος τῶν ἐργασιῶν μου στηρίζομαι ἐπὶ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ ἐξοτίμου κοινοῦ, τὸ ὁποῖον πέποιθα, δὲ θέλει διατρήσῃ μετὰ τοῦ καταστήματός μου τὰς αὐτὰς συναλλαγὰς καὶ θὰ περβάσῃ καὶ εὐεδοκιμήσῃ καὶ αὐτὸς ἐμπιστοσύνης μεθ' ἣ περιέβαλε μέχρι τοῦδε καὶ τὸ ἐρόν

Μ. Γ. Μιχαηλίδης.

Βαρώσια 29)12 Δ]βρίου 1910.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Συλλαλητήρια ὑπὲρ τοῦ ἀνορθωτικοῦ ἀγῶνος.

Πανηλλαδικὸν συλλαλητήριον, πρωτοφανὲς, ἔλαβε χθὲς χώραν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐγένετο τὴν ἑσπέραν τῆς π.π. Παρασκευῆς τοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἀνορθωτικοῦ Ἀγῶνος συλλαλητήριον. Διήλθε τὰς κεντρικωτέρας ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐσταθμεύθη κατόπιν τοῦ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος Μεγάλου Ξενοδοχείου εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ ὁποίου ὁ κ. Βενιζέλος ἐξελθὼν ἐν μέσῳ πολλῶν Ὑπουργῶν καὶ πλείστων ὑποψηφίων του ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ Ἀττικοβοιωτίας προσηγόρευσε τὰ πλήθη. Ἀνέπτυξεν ὁλόκληρον τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως μὲ πλείστας λεπτομερείας ὑπὲρ τῆς τάξεως δικαιοσύνης, ἀσφαλείας, στρατοῦ καὶ στόλου, γεωργίας καὶ ἐμπορίου, καὶ παιδείας. Ἐτόνισεν ἐκ νέου τὴν φιλειρηνικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἐν τέλει δ' ἐξῆρε τοὺς πολεμικοὺς ἀγῶνας ὅπως ἀνεπιφυλάκτως ψηφίσωσι τοὺς Κυβερνητικοὺς συξδυασμούς, καθότι εἶπε θὰ τὸ θεωρήσῃ καθαρῶς ζήτημα ἐμπιστοσύνης τοῦ Λαοῦ πρὸς τὴν ἀνορθωτικὴν Κυβέρνησιν, ἣν ἔχει τὴν τιμὴν νὰ προΐσταται.

Μετὰ τὸν κ. Βενιζέλον πλεῖστοι ἄλλοι ἐκ τῶν ὑποψηφίων ἔλαβον τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ περιπου θέματος.

Καὶ εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐγένετο ἐπίσης ὑπὸ τοῦ ἰδίου κόμματος συλλαλητήριον ὀγκωδέστατον.

Οἱ λόγοι τοῦ κ. Βενιζέλου ἔκαμαν ἀρίστην ἐντύπωσιν εἰς τὸν Λαὸν καὶ κρίνονται εὐμενῶς ὑπὸ τοῦ Τύπου. Ἐτηλεγραφήθησαν ὑπὸ παρισταμένων ξένων ἀνταποκριτῶν εἰς τὰς μεγάλας ἐφημερίδας τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς.

Τὰ συλλαλητήρια διεξήχθησαν ἐν τέλει ἡσύχως ὑπάρχει δὲ πεποίθησις ὅτι ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τούτων θὰ ἐγκαταλογον ἀντίκτυπόν της καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Αἱ ἐκλογαὶ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς.—Περιφάνης νίκη τοῦ Βενιζελικοῦ κόμματος.

Ἀθῆναι, 29)12 Δεκεμβρίου — Ὁλόκληρος ὁ Βενιζελικὸς συνδυασμὸς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἐπέτυχε. Τὴν τελευταίαν θέσιν διεκδικεῖ ὁ Σοφούλης. Ὁ Μπενάκης καὶ ὁ Γερβουδάκης ἐξελέγησαν μεταξὺ τῶν πρώτων.

Πανταχόθεν τοῦ Κράτους ἀγγέλλονται νίκαι Βενιζελικῶν συνδυασμῶν.

Ἐν τῷ νομῷ Ἀττικῆς ἐξελέγη ὁλόκληρος ὁ Κυβερνητικὸς συνδυασμός. Ὁ Βενιζέλος ἐχαρακτήρισε τὰ ἀποτελέσματα ὡς περιφανῆ νίκην τοῦ ἀνορθωτικοῦ Ἀγῶνος.

Κατ' ἰδιαίτερον ἐκ Κεφαλληνίας τηλεγράφημα τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐκλογῶν φέρουσιν ὑπερτερούντα τὸν Βενιζελικὸν συνδυασμὸν τοῦ κ. Κοσμετάτου.

Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ ἀπέτυχον δύο, ὧν δὲν ἀφαιροῦνται δυστυχῶς τὰ ὀνόματα, ἀντ' αὐτῶν δ' ἐπετυχον οἱ κ.κ. Ὄθων Τετενὲς καὶ Τυπάλδος, συγγενὴς τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ Ναυτικοῦ.

Τὰ παλαιὰ κόμματα, προσθέτει τὸ τηλεγράφημα, ὑπέστησαν παναλωβήν.

Ἰδιαίτερον ἐπίσης τηλεγράφημα λησμονεῖ περὶ τὴν μεσημβρίαν ἀγγέλλει τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Πέτρου Βασιλοπούλου ἐν Κεφαλληνίᾳ.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Θύελλώδεις συζητήσεις ἐν τῇ Τουρκικῇ Βουλῇ.—Κυβιτὰ ὕβρις τοῦ Ταλαὰτ-Βέη κατὰ τοῦ Μπουσίου.

Ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Βουλῇ ὁ Ἕλλην βουλευτὴς Μπουσιος, ἀσκῶν ἔντονον ἀντιπολίτευσιν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐπολέμησε τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἀρμενίου Ἀρτίν Ἀσλανιάν, ὡς ἀντιπροσώπου τῆς Ἀγκύρας, ἐπὶ τῇ βάσει ὅτι ὁ ἐκλεγεὶς δὲν ἐγνώριζε τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν. Ὁ Ἀσλανιὰν ἀπήντησεν ὅτι ἐγνώριζε τὴν τουρκικὴν ἀρκούντως καὶ ἐπρόκειτο νὰ ἐξετασθῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Ὁ βουλευτὴς Ριζᾶ Τεφὴκ καὶ ὁ ὁμογενὴς βουλευτὴς κ. Κασμιδὴς ὁλόκληρον ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν ἐκλεγεῖσαν ἐκ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ βουλευτῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἐξῆλθε τὸ ὄνομα τοῦ Ἀσλανιάν. Ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ὁ Ἀσλανιὰν ἀπήντησεν εἰς τὰς ἐρωτήσεις τῶν μελῶν αὐτῆς ἐπὶ τῆς τουρκικῆς γλώσσης καὶ ἐπὶ τῇ εἰσηγήσει τῆς ἐπιτροπῆς ἡ Βουλὴ ἐψήφισε τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ.

Ὁ Μπουσιος ἐπανῆλθε τὴν ἑπομένην εἰς τὸ θέμα τοῦτο καὶ ἐπέκρινε τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι ἐπροτίμησε τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἀσλανιὰν ἀντὶ τοῦ Ἕλληνος ὑποψηφίου. Ὁ Ταλαὰτ-Βὲη ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐξέλεξε τὸν Ἀσλανιὰν διότι ἐγνώριζε τὴν τουρκικὴν καὶ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐκλογῆς ἐν τῇ Τουρκικῇ Βουλῇ καὶ ὄχι ἐν τῇ Ἑλληνικῇ. Ὁ Μπουσιος ἀπήντησεν ὅτι ἐγνώριζε καὶ αὐτὸς τὴν τουρκικὴν ἀρκούντως καὶ ἐπρόκειτο νὰ ἐξετασθῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Ὁ Ταλαὰτ-Βὲη ἀπήντησεν

ή ἐπιστημονική ἀναθεώρησις ἤθελε παράσχει εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς ἀνορθώσεως τὰ μέσα ὅπως, διὰ συνάψεως ἐμπορικῶν συμβάσεων, ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς καὶ ὅπως παράσχῃ τὴν ἀναγκαίαν προστασίαν καὶ εἰς πᾶσαν βιώσιμον ἐθνικὴν βιομηχανίαν. 'Αφ' ἑτέρου θέλει ἀποφευχθῆ ἀποφασιστικῶς ἀπὸ τὴν μέθοδον τοῦ παρελθόντος, δι' ἧς πολλάκις δι' ἀπαγορευτικῶν δασμῶν ἐπετεύχθη ἡ δημιουργία βιομηχανιῶν μὴ ἐχουσῶν κανένα ἐθνικὸν χαρακτῆρα καὶ αἵτινες ἀποτέλεσμα ἔσχον τὸν νοσηρισμὸν ὑπὲρ ὡρισμένων προσώπων τοῦ ὑπερόγκου εἰσαγωγικοῦ τέλους καὶ τὴν ἐμμεσον φορολογίαν τοῦ καταναλωτοῦ διὰ τῆς ὑπερβολικῆς αὐξήσεως τῆς τιμῆς τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων. (Εὖγε, εὖγε).

Ἡ προστασία τῆς παραγωγῆς.

Καὶ ἔρχομαι οὕτω μεταπίπτων ἐκ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ δασμολογίου καὶ τοῦ ζητήματος τῆς προστασίας τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀναπτύξεως ἐν γένει τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς χώρας. Ἡ χώρα ἡμῶν δὲν εἶναι πτωχή, ἀλλ' εἶναι ἀνεκμετάλλευτος. Ἡ ἀπὸ 1ης δὲ Ἰανουαρίου λειτουργία τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Γεωργίας, τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ ὀνομασθῇ καλλίτερον Ὑπουργεῖον τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ὁποίου ἡ σύστασις κατωρθώθη μετὰ μίαν ἐπανάστασιν, ἡ λειτουργία, λέγω, τοῦ ὑπουργείου τούτου θέλει παράσχει τὰ μέσα τῇ Κυβερνήσει τῆς Ἀνορθώσεως, ὅπως, παρακολουθοῦσα ὅλας τὰς πηγὰς καὶ τὰς φάσεις τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς, παρέχῃ ἑκάστοτε τὴν ἀναγκαίαν ὤθησιν πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῆς παραγωγῆς καὶ αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου.

Τὰ ὑδραυλικὰ ἔργα.

Ὁμιλῶν πρὸς τὸν λαὸν τῆς Θεσσαλίας δὲν δύναμαι νὰ μὴ ἀναγνωρίσω ὅτι ὑπῆρξεν ἐξαιρετικὴ ἡ ἀδιαφορία τοῦ Κράτους πρὸς τὰ ζητήματα τῆς παραγωγῆς. Καὶ χωρὶς νὰ θέλω νὰ ἀρνηθῶ τὴν πρόνοιαν, ἡ ὁποία ἐλήφθη κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν διὰ τὴν παρασκευὴν τῆς μελέτης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν Θεσσαλίᾳ, ὑπόσχομαι ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνορθώσεως θὰ πράξῃ πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται ὅπως τὰ ἔργα ταῦτα ταχέως ἀρχίσωσι καὶ ἐχθῶσιν εἰς πέρας ὅσον ἐνεστι τὸ ταχύτερον (Ζητωκραυγαί).

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων δὲν θέλει παραδώσει μόνον ἐκτάσεις πρὸς καλλιέργειαν εὐφορωτάτης γῆς, ἀλλὰ καὶ θέλει συντελέσει διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἑλωδῶν νόσων. Βεβαίως δὲν πρόκειται νὰ περιορίσῃ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀναρθώσεως τὴν μέριμνάν της μόνον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῆς Θεσσαλίας διότι καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀνάγκη νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ ἐκτελέσεως ἀναλόγων ἔργων, ἀλλὰ θέλει ἐπισπευθῇ πρὸ πάντων ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων τῆς Θεσσαλίας, ὅπου ἔχουσι γίνει καὶ αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι. Θέλει ἐπίσης ἐπιδιώξῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν σύνταξιν τοῦ κτηματικοῦ βιβλίου, τοῦ ὁποίου τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας καὶ τὴν ἐδραίωσιν τῆς κτηματικῆς πίστεως, δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ ἐξάρω τὴν στιγμὴν ταύτην ὁμιλῶν πρὸς ἀκροατήριον ὑπὸ τὴν βροχήν.

Ἀγὼν κατὰ τῆς τοκογλυφίας.

Θέλει ὁμοίως ἐπιδιώξει ὅπως διὰ τῆς συστάσεως πιστωτικῶν καταστημάτων πτηματικῆς καὶ ἀγροτικῆς πίστεως παράσχῃ ἐν μέσα πρὸς τοὺς γεωργοὺς ὅπως καλλιεργῶσι ἀποτελεσματικώτερον τὴν γῆν, συγχρόνως δὲ ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς τῶν ὀνύχων τῆς τοκογλυφίας, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνορθώσεως θέλει πλήξει καὶ ἄλλως διὰ μέσων νομοθετικῶν, πολαζόντων καὶ ποινικῶς τὰς αἰσχροκερδεῖς πιστωτικὰς συμβάσεις ὧν ἡ ἔννοια πρέπει νὰ διατυπωθῇ εὐρύτερον.

—Εὖγε, Εὖγε.

Τὸ ἀγροτικὸν ζήτημα.

Ἔρχομαι οὕτω φυσικῶς εἰς τὸ ζήτημα τὸ ἀπασχολοῦν κυριώτερον τὸν Θεσσαλονικὸν λαόν, τὸ ἀγροτικόν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔγω ἀνάγκην νὰ εἴπω πρὸς ὑμᾶς τὰς σκέψεις τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Κυβέρνησις θέλει μεριμνήσῃ ὅπως νομοθετικῶς ρυθμισθῶσιν ἀπὸ τοῦδε αἱ σχέσεις τῶν καλλιεργητῶν πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τε γραπτοῦ καὶ ἠθικοῦ δικαίου, τοῦ ἰσχύοντος πρὸ τῆς προσαρτήσεως τῆς Θεσσαλίας, ὄχι μόνον διότι ἡ ρύθμισις αὕτη ἐπείγει μεγάλως καὶ δύναται συντόμως νὰ ἐπιτευχθῇ, ἀλλὰ καὶ διότι τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν ἀναγκαίαν βάσιν τῆς ριζικωτέρας ρυθμίσεως τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος. Ὑπόσχεται συγχρόνως ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνορθώσεως ὅτι θέλει ἐπιδιώξει καὶ ἀποκαταστήσῃ τοὺς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς κτημάτων εἰς ἰδιοκτήτας μικρῶν ἰδιοκτησιῶν.

Ὄχι δημοκοπίαι.

Ἀλλ' ἔχω ἀνάγκην ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου νὰ μὴ ἀφήσω ὑμᾶς νὰ πλανηθῆτε. Δὲν ἔρχομαι νὰ σᾶς ὑποσχεθῶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ λάβῃ τὰ κτήματα τῶν ἰδιοκτητῶν διὰ νὰ τὰ δώσῃ εἰς τοὺς καλλιεργητάς. Δὲν ἔρχεται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνασκήσῃ δημαγωγίαν. Πρέπει νὰ γνωρίζητε ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀκτημόνων εἰς κτηματίας εἶναι ζήτημα δυσχερὲς τὸ ὁποῖον, ἐπαρκῶς δὲν ἐμελετήθη, ἀλλ' εἶναι ζήτημα εἰς τὸ ὁποῖον ὑπόσχεται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀσχοληθῇ καὶ συντόνως καὶ ἀνδελεχῶς.

—Ζήτω ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνορθώσεως!

Ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν.

Καὶ ἀφοῦ ὡμίλησα εἰς ὑμᾶς περὶ προνοίας ἥτις θὰ ληφθῇ διὰ τοὺς ἀγρότικούς, ἐργάτας ἔχω ἀνάγκην νὰ εἴπω πρὸς ὑμᾶς ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνορθώσεως θὰ μεριμνήσῃ καὶ περὶ τῶν βιομηχανικῶν ἐργατῶν ἐξασφαλίζουσα διὰ νόμου τὴν τε ὑγείαν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις καὶ ρυθμίζουσα προσεκόντως τὸ ζήτημα τῶν ἐπαγγελματικῶν κινδύνων, οἵτινες πρέπει νὰ εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἐργοδότου ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελεν ἀποδειχθῇ, ὅτι οὗτοι προεκλήθησαν ἐκ πταίσματος τοῦ ἐργάτου.

Κατὰ τῆς μεταναστεύσεως.

Διὰ τῆς προνοίας ταύτης καὶ διὰ τῆς ὅλης ἀναπτύξεως τῆς Ἐθνικῆς οἰκονομίας θέλει, ὡς ἐλπίζω, ἀνασταλῇ κατὰ τὸ δυνατὸν ἡ μετανάστευσις ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τρομακτικὴν σιμοργίαν τοῦ Ἐθνικοῦ ὀργανισμοῦ ὡς σήμερον ἀναγνωρίζουσι πάντες βλέποντες ὅτι αἱ δημόσιαι εἰσπράξεις τῆς φορολογίας δὲν ηὐξήσαν ἀναλόγως. Βιαία μέτρα πρὸς πρόληψιν τῆς μεταναστεύσεως ἡ ὁποία δὲν λυμαίνεται εὐτυχῶς ἀκόμη τὴν Θεσσαλίαν ἀλλὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ἥτις θὰ ἐλυμαίνετο καὶ αὐτὴν ἐὰν τὸ ἔργον τῆς ἀνορθώσεως δὲν ἐπεχείρειτο, βίαια, λέγω, μέτρα πρὸς πρόληψιν τῆς μεταστεύσεως; δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ληφθῶσιν. Ἀλλὰ πλὴν τῆς ναναπονήσεως τῆς μεταναστευτικῆς ροπῆς, τὴν ὁποίαν θὰ θέλῃ ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἀνορθωτικοῦ ἀγῶνος, ὅστις πρόκειται νὰ ἀσφαλίσῃ ἐπετοπίως στάδιον ἐπιπερδοῦς ἐργασίας μετ' εὐνομίας, ὡς ἡ ἐλλειψις εἶναι τὸ κυριώτερον ἐλατήριον τῆς μεταναστεύσεως, ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀπόφασιν, νὰ θεσπίσῃ εἰδικὴν περὶ μεταναστεύσεως νομοθεσίαν, ἱδρύουσα μεταναστευτικὸν ταμεῖον ἵνα παρακολουθῇ τὸν μετανάστην ἀπὸ τῆς ἐντεῦθεν ἀναχωρήσεως μέχρι τῆς εὑρέσεως ἐργασίας ἐν τῷ τόπῳ τοῦ προορισμοῦ του, ὅπως προφυλάττῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἐκμετάλλευσεως, ἧς συνήθως γίνεται θῦμα, καὶ ἐπιδιώκουσα νὰ διατηρῇ στενόν, ἐφ' ὅσον τὸ δυνατὸν πλείονα χρόνον, τὸν δεσμὸν μεταξὺ μητροπόλεως καὶ μετανάστου καὶ ὑποτρέφῃ καὶ διευκολύνῃ τὴν συνήθειαν τῆς παλιννοστήσεως.

Ὁ θασμὸς τῶν κοινοτήτων.

Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνορθώσεως θέλει ἐπιδιώξῃ συγχρόνως τὴν ἐξυγίανσιν τῆς διοικήσεως διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ κοινοτικοῦ θεσμοῦ ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ πλὴν βάσιν τῆς ἀληθοῦς αὐτοδιοικήσεως. Ὁ νομοθέτης τοῦ 1833 εἰσάγων τὸν ὀργανισμὸν τὸν δημοτικὸν, ὑπέπεσεν εἰς θεμελιώδες καὶ ριζικὸν σφάλμα ἐνώσας δι' αὐθαιρέτου χαράξεως ἐπὶ τοῦ γεωγραφικοῦ χάρτου εἰς Δήμους χωρία μὴ ἔχοντα σύνηθες κανένα πρὸς ἄλληλα δεσμὸν καὶ μὴ ἔχοντα νὰ ἐπιδιώξουν κοινούς σκοπούς. Οὐδ' ἐλαβεν ἐξ ἄλλου ὑπ' ὄψιν τὴν διαφορὰν τὴν ὑπάρχουσαν μεταξὺ τῶν Ἀστικῶν δήμων καὶ τῶν ἀγροτικῶν.

Τῶν σφαλμάτων τούτων ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε τυπικῶς, ὅτι ἡ πλασθεῖσα οὕτω κατωτάτη μονὰς τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως οὐδὲ μετὰ πάροδον μιᾶς ὀγδοηκονταετίας κατώρθωσε νὰ διπλασθῇ εἰς βιώσιμον ὀργανισμόν, διότι ἡ δημιουργία αὐτῆς ὑπῆρξεν ἐναντία πρὸς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων. Ἡ κοινότης ἡ ἔχουσα συνήθως ζωὴν αἰώνων πολλῶν καὶ πολὺ ἀρχαιοτέρα τοῦ κράτους, αὐτὸς ὁ ἀληθὴς ὀργανισμὸς κακῶς ὀργανούμενος θέλει ἀναλάβῃ τὰ ἔργα τῶν δήμων, ἀναπτύσσων τὸ πνεῦμα τῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ διαπαιδαγωγῶν τὸν λαὸν εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν. Μία τῶν αἰτιῶν τῆς κακοδαιμονίας τοῦ κράτους εἶναι ἡ ἔλλειψις τῆς συναισθήσεως περὶ ταὐτότητος τοῦ καλῶς ἐννοουμένου συμφέροντος πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον.

Ἀλλ' εἰς τὸν λαὸν δὲν παρεσχέθησαν τὰ μέσα ὅπως ἀντιληφθῇ τὴν λεπτομέρειαν ταύτην, διότι ἡ κατωτέρα τοπικὴ διοίκησις, ὁ δῆμος, τὸ ἐγχωρίον τοῦ ὁποίου ἀπέχει πολλάκις ὁλοκλήρους ὥρας ἀπὸ τοῦ ἄλλου καὶ εἰς εἰς οὐδεμίαν μετὰ τοῦτου εὑρίσκεται κοινότητα συμφερόντων, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διαπαιδαγωγήσῃ τὸν πολίτην, ὅπως οὗτος ἀντιληφθῇ τὴν συνταύτισιν τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος πρὸς τὸ τοπικὸν καὶ πρὸς τὸ ἐθνικὸν συμφέρον.

Ὀργανοῦντες οὕτω τὰς κοινότητας κατὰ τρόπον μέλλοντα νὰ μεταβιβάσῃ εἰς αὐτὰς τὴν θεραπείαν τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν τὰς ὁποίας ἐκλήθη νὰ ἐξυπηρετήσῃ, θέλομεν ἀπαλλάξῃ τοὺς ἀγροτικοὺς πληθυσμοὺς καὶ ἀπὸ μιᾶς μεγάλης δαπάνης διὰ τὴν μαθητείαν τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων, διότι αἱ κοινοτικαὶ ἀρχαὶ θὰ εἶνε ἀρχαὶ ἁμάθου.

Τί θὰ γείνῃ εἰς τὸ μέλλον.

Εἶμαι ἄλλως τε βιβαιος, ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ θὰ δημιουργηθωσι καὶ ἀθροιστικαὶ κοινότητες ἐχουσαι ὅμως ὀργανικὴν ὁλότητα καὶ ζωὴν τῶν ὁποίων τὴν βάσιν θὰ παρέχῃ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐξυπηρετήσεως κοινοῦ τινος σκοποῦ εἴτε οὗτος εἶνε ἡ ἀνέγερσις σχολείου κοινοῦ εἴτε ἡ συντήρησις κοινοῦ νεκροῦ ἢ ἄλλου τινὸς σημαντικοῦ κοινοῦ ἔργου.

Ἀλλὰ συγχρόνως θέλει μεριμνήσει περὶ τῆς ἐδραιώσεως τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, ἥτις εἶνε ὁ ὅρος ἄνευ τοῦ ὁποίου εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐπωφελὴς ἐνασχόλησις τοῦ λαοῦ εἰς τὸ ἔργον τῆς παραγωγῆς. Θέλομεν ἐπιδιώξει διὰ τοῦτο τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῆς ἀστυνομίας διὰ μεταλήψεως ξένων ὀργανωτῶν. Θέλομεν ἀποβλέψει διὰ συνταγματικῆς προστασίας περὶ τῆς μονιμότητος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἱδρύσεως σχολῆς πρὸς παρασκευὴν τοιούτων, ἵνα ἀσφαλίσωμεν ὄργανα διοικήσεως ὄχι μόνον χρηστῆς ἀφοσιώσεως, ἀλλὰ καὶ πεφωτισμένης ἐν ταύτῳ.

Ἔρχομαι εἰς τὸ ζήτημα τῆς Δικαιοσύνης. Ἡ Κυβέρνησις, δι' ἐργασίας μεθοδικῆς ἐξασφαλιζούσης τὴν ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ περάτωσιν τῆς ἐπαγγελίας, τὴν ὁποίαν παρέχει εἰς ὑμᾶς, θέλει φροντίσει περὶ συντάξεως νέων κωδίκων δικαστικῆς νομοθεσίας.

Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἔργον τοῦτο τῆς ἀνασυντάξεως τῆς Δικαστικῆς Νομοθεσίας θὰ ἀπαιτήσῃ χρόνον τινά, ἡ Κυβέρνησις θέλει εἰσηγηθῇ ἀπὸ τοῦδε τὰς μᾶλλον ἐπειγούσας μεταρρυθμίσεις, εἴς τε τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν ὡς καὶ εἰς τὸν ποινικὸν νόμον, διὰ τῶν ὁποίων μεταρρυθμίσεων θὰ ἐξυπηρετηθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς ταχείας ἐκδικάσεως τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων καὶ θὰ προστατευθῇ τελεσφορώτερον ἡ ἀτομικὴ ἐλευθερία, ἐνῷ συγχρόνως θὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ ἐλατώσεως τῶν ποινῶν τοῦ τύπου, ὡς τὸ μέγεθος φέρει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀτιμωρησίαν τῶν ἀδικημάτων τοῦ τύπου.

Θέλει ἀνυψώσει συγχρόνως τὴν θέσιν τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐπεκτείνουσα τὴν ἁρμοδιότητα αὐτοῦ καὶ θέλει ἀμέσως ἀπὸ τοῦδε μεριμνήσῃ περὶ τῆς αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν διδακτικῶν λειτουργῶν, ἐν συνδυασμῷ πρὸς δικονομικὰς μεταρρυθμίσεις, δι' ὧν τὸ δημόσιον ταμεῖον θὰ πορισθῇ τὴν διὰ τὴν αὔξησιν ταύτην ἀναγκαίαν δαπάνην.

Ἔρχομαι εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκπαιδεύσεως. Τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον, ἂν καὶ ξένι παραγνωρίζω ὅτι εἶνε σχολεῖον γενικῆς ἐκπαιδεύσεως, θέλει χρησιμοποιῆσῃ ἡ Ἀνορθωτικὴ Κυβέρνησις ὅπως εἰς τὰς ἀγροτικὰς κοινότητας μεταδίδεται πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν γεωργῶν ὅλον τὸ δυνατὸν ποσὸν τῶν γεωργικῶν γνώσεων καὶ ἐμφυσᾶται ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς καὶ ἔρως πρὸς τὸ πάτριον ἐπάγγελμα, ὥστε ἐντρανὸ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὴν πραγματοποίησιν τοιούτων προγράμματος της ἡ Κυβέρνησις στηρίζει ἐπὶ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Λαοῦ, ἐκπροσωποῦντος τὴν ἀντίδρασιν κατὰ τῶν παλαιῶν συνηθειῶν.

Τὴν 2 μ.μ. τῆς Κυριακῆς ἀπῆλθεν ἐκ Λαρίσης εἰς Καρδίτσαν, ὅπου ἐνθουσιωδεστέρα ἔτι ἐγένετο αὐτῷ ὑπὸ τοῦ λαοῦ δεξίωσις. Καθ' ὅλους τοὺς διαμέσους σταθμοὺς χιλιάδες χωρικῶν συνέρρεον, ὅπως ἴδωσι καὶ ἀκούσωσι τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅστις ἐσκόρπιζε πρὸς πάντας τὴν ἀναγγελίαν τῆς ἀνορθώσεως. Ἡ ἐκ τοῦ προγράμματος τοῦ κ Βενιζέλου αἴσθησις ἐν Θεσσαλίᾳ ὑπῆρξεν ἀρίστη.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν τῇ ἐνορίᾳ Τριπιώτου ἡ διώροφος οἰκία τῆς κ. Ζωῆς Χ. Ρώσσου ἀποτελουμένη ἐκ 3 δωματίων ἐν τῷ ἄνω πατώματι, 2 ἑτέρων ἐν τῷ κάτω, μαγειρίου κ. λ. π. μετὰ ποσίμου ὕδατος καὶ δύο προαυλίων ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν.

'Ανωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἱδρύματος καὶ φέρει ὅτι τὸ Πανεπιστήμιον θὰ ἐ ισχυῇ εἰκοσιπενταετίας, λαμβανομένης δ μους ταυτοχρόνως φροντίδος περὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἐτῶν τῆς φοιτήσεως, ὡς καὶ καθορισμοῦ τῶν ἐτησίων ἐξετάσεων.

Πάντα ταῦτα τὰ μέτρα δμως τ' ἀφορῶντα τὸ Πανεπιστήμιον θὰ ἐφαρμοσθῶσι μετὰ πάροδον μιᾶς τετραετίας ἵ α μὴ ὀδικηθῶσιν οἱ ἤδη ἐγγεγραμμένοι φοιτηταί, ἐγγραφέντες ἐν ἀγνοίᾳ τῶν Κυβερνητικῶν τούτων μέτρων.

Ἡ Στρατιωτικὴ Ἄμυνα.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ἀφῆκε νὰ ἐκθέσῃ τελευταίας τὰς σκέψεις τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν στρατιωτικὴν σύνταξιν τῆς χώρας.

Θὰ ἐπιδιωχθῇ, εἶπεν, ἄνευ ἀναβολῆς ἡ στρατιωτικὴ ἀσφάλεια τῆς χώρας, μὲ τὰ ἴδια χρηματικὰ ποσὰ τὰ σήμερον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διατιθέμενα. Δὲν θὰ προχωρήσωμεν δμως νὰ διαρρυθμίσωμεν κατὰ τρόπον πρακτικώτερον τὰς στρατιωτικὰς δαπάνας, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ἄμυναν τῆς χώρας ἡμῶν ἐπαρκῆ.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς λυσιτελεστέρας ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργείας τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων, ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν συγχώνευσιν τῶν δύο στρατιωτικῶν ὑπουργείων εἰς ἓν Ὑπουργεῖον Πολέμου.

Ἀπεφάσισεν ἐπίσης τὴν πρόσκλησιν ὀργανωτῶν ξένων διὰ πάντα κλάδον ὑπηρεσίας τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου. Ἐλαβεν ἐπίσης μέτρα διὰ τὴν περικοπὴν πάσης ἀσκόπου δαπάνης, τὴν περιστολὴν πάσης καταχρήσεως ἐξ ἐκείνων αἵτινες συνέβαινον μέχρι τοῦδε καὶ τὸν κανονισμὸν τῶν προμηθειῶν κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου ταμείου.

Φιλελευθερικαὶ Δηλώσεις.

«Εἴρηται, προσέθηκεν ἐν ἐπιλόγῳ, Κυβέρνησις κατ' ἐξοχὴν εἰρηνική, διότι ἡ χώρα μας ἔχει ἀνάγκην μακρᾶς περιόδου ἡσυχίας, ὅπως συνέλθῃ καὶ προαχθῇ. Λαμβάνοντες ἑπομένως μέτρα περὶ τοῦ στρατεύμας, δὲν ἐχομεν σκοποὺς ἐπιθετικοὺς καθ' οἱουδήποτε.

«Ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει μετὰ πόσης εἰλικρινοῦς χαρᾶς ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐχαιρέτισε τὴν Τουρκικὴν μεταπολίτευσιν.

Οὐδ' εἶναι ἀνεξήγητον τὸ τοιοῦτον, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν μεγάλων συμφερόντων, ἅτινα ἔχομεν ἐν τῇ ὁμόρῳ 'Επικρατείᾳ' δικαιολογεῖ δὲ τὸ τοιοῦτον ἀναμφιβόλως καὶ τὸ ἐνδιαφέρον, μὲ τὸ ὁποῖον παρακολουθοῦμεν τὰ ἐκεῖ συμβαίνοντα ἐπιδιώκοντες τὴν ἄρσιν πάσης παρεξηγήσεως μετὰ τῆς Τουρκίας, ὡς καὶ τῶν ἄλλων Λαῶν τῆς Βαλκανικῆς οὕτως ὥστε ν' ἀναπτυχθῇ μεταξὺ ὅλων δεσμὸς τοιοῦτος, δυνάμενος μεθ' ὅτερον νὰ λάβῃ ἄλλην μορφήν.

Ἐλπίζομεν καὶ ἀπεκδεχόμεθα ἐπὶ τοῦ ἔργου ἡμῶν τὴν συμπάθειαν ὅλου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

Τὸ Συμπέρασμα.

Τοιοῦτον ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως.

«Ἔργον τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἔστω καὶ πικρά, καὶ ὑποχρέωσις αὐτῶν νὰ σπεύδουν εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς ἀρχῆς, μόλις ὑποπτεύουσιν ὅτι θὰ φθάσωσιν εἰς τὴν ἀ νάγκην [illegible] τὸ πρόγραμμα τῶν

«Τὸ ἔργον τῆς ἀνορθώσεως εἶναι γρανὸν καὶ μακρόν· τὰ ἀποτελέσματα ὅμως θὰ ἐγίνοσαν νὰ φαίνωνται καὶ αὐθημερὸν ἐὰν τὸ πρόγραμμα τῆς ἐφαρμογῆς του προχωρήσῃ.»

Ὁ κ. Βενιζέλος κατέλιγεν, ἐν μέσῳ ζωηροτάτων καὶ παρατεταμένων ἐπευφημιῶν καὶ χειροκροτημάτων ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι τὴν πραγματοποίησιν τοῦ προγράμματος της ἡ Κυβέρνησις στηρίζει ἐπὶ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Λαοῦ, ἐκπροσωποῦντος τὴν ἀντίδρασιν κατὰ τῶν παλαιῶν συνηθειῶν.

Τὸ 2 μ.μ. τῆς Κυριακῆς ἀπῆλθεν ἐκ Λαρίσης εἰς Καρδίτσαν, ὅπου ἐνθουσιωδεστέρα ἔτι ἐγένετο αὐτῷ ὑπὸ τοῦ λαοῦ δεξίωσις. Καθ' ὅλους τοὺς διαμέσους σταθμοὺς χιλιάδες χωρικῶν συνέρρεον, ὅπως ἴδωσι καὶ ἀκούσωσι τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅστις ἐσκόρπιζε πρὸς πάντας τὴν ἀναγγελίαν τῆς ἀνορθώσεως. Ἡ ἐκ τοῦ προγράμματος τοῦ κ Βενιζέλου αἴσθησις ἐν Θεσσαλίᾳ ὑπῆρξεν ἀρίστη.

IN THE DISTRICT COURT OF FAMAGUSTA

APPLICATION IN BANCRUPTCY No 1)1910

In the matter of the application of Joannt Charalambou Poyiatji a merchant of Yaloussa.

The application of Mr. C. Nicolaides advocade that the said applicant be declared by this Court a bankrupt as he has ceased to pay the debt coming on for hearing, in the presence of Mr C. Nicolaides advocate for the applicant, G. Emphietzi for creditors Georgi Haji Stofani and M. Theodotou, M Chacalli for creditors Haji Hregori Theodosi & Co., Theodosi Loizou and Procopi Demetri, J. Myrianthis for creditors J. Evangelides, Halid Ef. for creditor Shefket Ali, Nicolaides for creditor Stavro S. Loucaides, P. Constantinides & Loizou for creditors A. and C.Constantinides, Matheo Lucaides, F. Taliadoro and Haji Papanicola and upon hearing what was alleged by or on behalf of the parties appearing in person respectively, This Court doth Order that Joanni Charalampou Poyaji of Yaloussa be declared a bankrupt and that the 30th day of September 1910 be fixed as the date on which he had ceased to make payments This Court further orders that Mssrs Sava Panteli and Loïzo Georghiou of Yaloussa be appointed provisional Syndics and Mr Metrocles J. Karageorgiades of Lionarisso is apponted Juge Commissaire.

Given the 24th day of November 1910
Drawn up the 3rd day of December 1910

(sg.d.) J. C. MACASKIE
P. D. C.

True Copy
M. P. EVTHYMIADES
R. D. C.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

ΑΙΤΗΣΙΣ ΠΤΩΧΕΥΣΕΩΣ ΑΡΙΘΜ. 1)1910.

Ἐπὶ τοῖς ἀφορῶσι τὴν αἴτησιν τοῦ Ἰωάννου Χαραλάμπου Πογιατζῆ ἐμπόρου ἐξ Αἰγιαλούσης.

Ἡ αἴτησις τοῦ δικηγόρου κ. Κ. Νικολαΐδου ἵνα ὁ ρηθεὶς αἰτητὴς κηρυχθῇ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τούτου εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως καθότι ἔκαμε παῦσιν τῶν πληρωμῶν του παρουσιάσθείσα ὅπως συζητηθῇ ἐπὶ παρουσίᾳ των κ. κ. Δικηγόρων Κ. Νικολαΐδου διὰ τὸν αἰτητὴν, Γ. Ἐμφιετζῆ διὰ τοὺς δανειστὰς Κ. Λεϊζίωνα καὶ Α Μαρκίδην, Ι. Ἀλεξανδρίδου διὰ τοὺς δανειστὰς Γεώργιον Χ. Στεφάνου καὶ Μ. Θεοδότου, Μ. Σιακαλλῆ διὰ τοὺς δανειστὰς Γρηγόριον Χ. Θεοδοσίου καὶ Σιὰν, Θεοδόσιον Δ Ἴζου καὶ Βρασκόπουλον Δημήτριον, Ι. Μυριάνθους διὰ τὸν δανειστὴν Ι. Εὐαγγελίδην, Χαλὶδ Ἐφ. διὰ τὸν δανειστὴν Σεφκὲτ Ἀλῆ, Νικολαΐδου διὰ τὸν δανειστὴν Σταῦρον Σ. Λοϊζιανίδην, Ἱ. Κωνσταντινίδου καὶ Λοΐζου διὰ τοὺς δανειστὰς Α. καὶ Κ. Κωνσταντινίδας, Ματθαίων Λουκαΐδην, Φ. Ταλιαδώρου καὶ Χατζῆ Παπᾶ Νικόλαν.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἄκουσαν τὴν ὑπὸ ἧ ἐκ μέρους ἑκάστου τῶν ὧδε ἀναφερομένων διαδίκων λεχθέντα ΔΙΑΤΑΤΤΕΙ ἵνα ὁ Ἰωάννης Χαραλάμπου Πογιατζῆς ἐξ Αἰγιαλούσης κηρυχθῇ εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως ἡ δὲ 30ὴ ἡμέρα Σεπτεμβρίου 1910 ὡρισθῇ ὡ. ἡμέρα τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν του.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο περιπλέον διατάττει ἵνα οἱ κ.κ. Σίββας Πάντελῆ καὶ Λεΐζος Γεωργίου ἀμφότεροι ἐξ Αἰγιαλούσης διορισθῶσι προσωρινοὶ σύνδικοι ὁ δὲ κ. Μητροκλῆς Ι. Καραγεωργιάδης ἐκ Λιοναρίσσου διορίζεται Εἰσηγητὴς τῆς πτωχεύσεως.

Ἐξεδόθη τῇ